

Početna stranica>Obiteljskopравни predmeti i nasljeđivanje>Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom**Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom**

Nemojte postati roditelj „otmičar“ već se umjesto toga informirajte o tome kako zakonito prelaziti granice sa svojom djecom.

Iz iskustva je poznato da je nezakonito odvođenje ili nevraćanje (zadržavanje) djeteta u mnogim slučajevima posljedica nedostatnog znanja takozvanog roditelja otmičara. Roditelji obično nisu upoznati s uvjetima u kojima smiju prelaziti granicu s djecom te s koracima koje moraju poduzeti kako bi sa svojim djetetom u inozemstvo putovali na zakonit način.

Za detaljne informacije koje se odnose na određenu zemlju odaberite odgovarajuću zastavu.

Posljednji put ažurirano: 30/05/2023

Stranicu održava Europska komisija. Informacije na ovoj stranici ne odražavaju nužno službeno stajalište Europske komisije. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest koja se odnosi na propise za autorska prava za europske stranice.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Belgija**1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?**

Na temelju belgijskog zakonodavstva pravo promjene mjesta boravišta maloljetnika obuhvaćeno je roditeljskom skrbi. Prema tome samo nositelj(i) prava roditeljske skrbi u pogledu djeteta ima(ju) pravo promijeniti njegovo boravište.

U načelu, neovisno o tome žive li zajedno ili ne, roditelji izvršavaju roditeljsku skrb zajedno i u interesu djeteta (vidjeti članke 373. i 374. Građanskog zakonika).

Međutim, u slučaju da su roditelji razdvojeni, moguće je sudskim putem zatražiti odstupanje od načela zajedničkog izvršavanja roditeljske skrbi. Tada se pravo izvršavanja roditeljske skrbi dodijeljeno jednom od roditelja na temelju sudske odluke smatra isključivim. U slučaju isključivog izvršavanja roditeljske skrbi roditelju koji je nositelj tog prava mogu se dodijeliti sva prava roditeljske skrbi, uključujući odabir mjesta boravišta djeteta; tada se dijete može odvesti u neku drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja. U tom se slučaju roditelju koji nema pravo zajedničke roditeljske skrbi ipak može dodijeliti pravo na kontakt s djetetom. Međutim, sudac može utvrditi uvjete isključivog izvršavanja roditeljske skrbi na način da, za određene odluke koje se odnose na dijete, utvrdi iznimke za koje je potrebna suglasnost obaju roditelja. Odabir mjesta boravišta djeteta može biti jedna od tih odluka koje se moraju donijeti zajedno, u okviru isključivog prava na izvršenje roditeljske skrbi jednog od dvaju roditelja.

Osim toga, potrebno je napomenuti da će, u slučaju da je dijete predmet odluke o zaštiti koja podrazumijeva promjenu uvjeta izvršavanja roditeljske skrbi, ta odluka imati prednost. Prema tome moguće je da nijedan od dvaju roditelja nema pravo na odvođenje djeteta u drugu državu.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Ako oba roditelja zajednički izvršavaju roditeljsku skrb, za promjenu mjesta boravišta zajedničkog djeteta potrebna je suglasnost obaju roditelja.

Ako jedan od roditelja ima isključivo pravo na izvršavanje roditeljske skrbi, no postoji iznimka za određene odluke, kao što je odabir mjesta boravišta djeteta, potrebna je suglasnost drugog roditelja. Međutim, u pogledu trećih osoba u dobroj vjeri postoji pretpostavka roditeljskog sporazuma.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako između nositelja prava na roditeljsku skrb ne postoji sporazum u pogledu mjesta boravišta zajedničkog djeteta, mjesno nadležni sud donosi odluku o odobravanju odvođenja djeteta u drugu državu.

Ako smatra da će sud donijeti odluku s kojom nije suglasan, roditelj koji zajednički izvršava roditeljsku skrb može *a priori* pokrenuti postupak pred nadležnim sudom. Roditelj koji zajednički izvršava pravo roditeljske skrbi jednako tako ima mogućnost podnošenja tužbe *a posteriori* u svrhu osporavanja odluke koju je već donio drugi roditelj.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Ako je pravo na roditeljsku skrb povjereno samo jednom roditelju, samo nositelj prava na roditeljsku skrb smije dijete privremeno odvesti na praznike u drugu državu.

Roditelj koji ne izvršava roditeljsku skrb nad djetetom, ali koji ima pravo na kontakt, smije dijete odvesti u inozemstvo isključivo uz prethodnu pisanu suglasnost nositelja prava na roditeljsku skrb ili uz izričito odobrenje nadležnog suda.

Ako roditelji zajednički izvršavaju roditeljsku skrb i ako ne postoji odluka kojom se uređuje pitanje smještaja djeteta, svaki roditelj ima pravo na putovanje u inozemstvo s djetetom. Međutim, mjesto boravišta djeteta ne smije se mijenjati.

Konačno, ako su uvjeti smještaja djeteta uređeni sudskom odlukom, roditelji smiju putovati s djetetom u inozemstvo isključivo tijekom njegova razdoblja smještaja, osim ako je sud to izričito zabranio.

Međutim, u posljednja dva slučaja roditelj koji putuje s djetetom može ishoditi dopuštenje za putovanje koje je potpisao drugi roditelj kako bi izbjegao bilo kakve poteškoće.

Posljednji put ažurirano: 10/01/2018

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Bugarska**1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?**

Ako roditelji ostvaruju prava skrbništva zajednički i zasebno, trebali bi zajedno odlučiti o odvođenju djeteta u drugu državu.

Ako roditelji ne žive zajedno, mogu se sporazumjeti u pogledu mjesta boravišta, skrbništva i kontakta s djetetom te se obratiti okružnom sudu nadležnom u mjestu trenutnog boravišta djeteta kako bi odobrio njihov sporazum.

Ako roditelji ne mogu postići sporazum, spor rješava okružni sud nadležan u mjestu trenutnog boravišta djeteta, koji odlučuje o mjestu boravišta djeteta, ostvarivanju prava skrbništva i kontakta s djetetom.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Neovisno o tome ostvaruju li roditelji prava skrbništva zajednički ili je sud odobrio njihov sporazum ili izdao odluku kojom prava skrbništva dodjeljuje samo jednom roditelju te određuje da mjesto boravišta djeteta bude kod tog roditelja, za odvođenje djeteta s državnog područja Bugarske potrebna je i suglasnost

roditelja koji ne ostvaruje prava skrbništva, a ta suglasnost mora biti u pisanom obliku s potpisom roditelja ovjerenim kod javnog bilježnika (članak 76. točka 9. Zakona o bugarskim osobnim ispravama (*Zakon za bugarskite lichni dokumenti*)).

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako se roditelji ne slažu oko odvođenja djeteta u drugu državu, spor se rješava u skladu s postupkom iz članka 127.a Obiteljskog zakonika (*Semeen kodeks*), a ako se ne slažu oko mjesta boravišta djeteta, primjenjuje se postupak iz članka 127. stavka 2. ili članka 59. Obiteljskog zakonika.

Kad odluka suda zamjenjuje suglasnost roditelja za izdavanje putovnice i odvođenje djeteta u drugu državu (bez obzira na trajanje putovanja), uvjet je postojanje posebno zaštićenog interesa djeteta za njegovo odvođenje u drugu državu, što zauzvrat zahtijeva da se takvo odvođenje dopusti na određeno razdoblje, za određenu državu ili jasno određen opseg država (npr. države članice Europske unije) ili za neograničen broj putovanja tijekom određenog razdoblja, ali i u određene države.

U skladu s obavezujućim uputama za tumačenje zakona koje se navode u Interpretativnoj odluci br. 1/2016 od 3. srpnja 2017. u Interpretativnom predmetu br. 1 na popisu predmeta Glavne skupštine Kolegija za građansko pravo Vrhovnog kasacijskog suda za 2016. sud ne može trajno zamijeniti suglasnost roditelja i dopustiti putovanje na neodređeno razdoblje i za neodređene države.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Zakonom o bugarskim osobnim ispravama zahtijeva se suglasnost roditelja koji ne prati dijete na putovanju u obliku izjave koju je ovjerio javni bilježnik neovisno o posebnim okolnostima odvođenja djeteta u drugu državu.

Takvo odvođenje djeteta u drugu državu može biti privremeno, nakon čega se dijete vraća u Bugarsku bez promjene njegova mjesta boravišta. Kad dijete putuje u inozemstvo radi izleta, provođenja praznika, posjeta rodbini, obrazovanja, kulturnih ili sportskih događanja, natjecanja, zdravstvene skrbi itd., a stranke se ne slažu, sud ocjenjuje razlog za zahtjev. Ako nema razloga za smatranje da je dijete izloženo konkretnom i stvarnom riziku, sud određuje okvire dopuštenja. U slučajevima koji uključuju privremeno odvođenje djeteta u drugu državu malo je vjerojatno da bi djetetovo pravo na putovanje bilo u sukobu s roditeljevim pravom kontakta s djetetom, ali čak i da dođe do takvog sukoba, a putovanje je djeteta u njegovu najboljem interesu, roditelj na kojeg to utječe trebao bi prihvatiti takvo privremeno ograničavanje njegovih prava.

Svrha odvođenja djeteta u drugu državu može biti i prebacivanje njegova mjesta boravišta u tu državu. Pri razmatranju pitanja koja se odnose na odvođenje djeteta u drugu državu i, prema tome, izdavanje potrebnih osobnih isprava, sud ne smije dopustiti da njegovo dopuštenje za odvođenje dovede do promjene mjesta boravišta djeteta, osim ako je zahtjev za dopuštenje popraćen zahtjevom za promjenu mjesta boravišta djeteta. Određivanje mjesta boravišta djeteta odražava najbolje interese djeteta u pogledu njegove integracije u obiteljsko i društveno okruženje te pretpostavlja trajni karakter tog boravišta.

Posljednji put ažurirano: 22/07/2020

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Češka

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Roditelj koji nije od drugog roditelja dobio pristanak na odvođenje djeteta trebao bi imati pristanak suda.

Ako se tijekom izvršavanja roditeljske odgovornosti roditelji ne mogu složiti u pogledu pitanja važnog za dijete, posebno kad je riječ o interesima djeteta, sud donosi odluku na zahtjev jednog od roditelja (odjeljak 877. Zakona br. 89/2012, Građanski zakonik, kako je izmijenjen). Odvođenje djeteta u drugu zemlju isto se tako smatra važnim pitanjem.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Za dugotrajno odvođenje djeteta (tj. ne u okolnostima kao što su praznici) uvijek je potreban pristanak drugog roditelja, osim ako je taj roditelj potpuno ili djelomično lišen roditeljske odgovornosti. Pristanak roditelja potreban je bez obzira na to je li sud već donio odluku o odgovornosti roditelja (dogovor u pogledu skrbi o djetetu) ili tek treba donijeti odluku u pogledu skrbi o djetetu. Jednako se postupa s roditeljima koji su u braku i s onima koji nisu.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako drugi roditelj ne da svoj pristanak na odvođenje, umjesto takvog roditeljskog pristanka potrebna je sudska odluka (odjeljak 877. Zakona br. 89/2012, Građanski zakonik, kako je izmijenjen).

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Privremeno se odvođenje djeteta, na primjer radi provođenja praznika s jednim od roditelja, obično ne smatra važnim pitanjem u skladu s definicijom iz odjeljka 877. Zakona br. 89/2012, Građanski zakonik, kako je izmijenjen.

Posljednji put ažurirano: 09/11/2020

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Njemačka

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Na pitanje gdje bi dijete trebalo trajno živjeti primjenjuju se zakonska pravila o pravu na utvrđivanje mjesta boravišta djeteta te ono stoga čini dio *de facto* brige o djetetu (članak 1631. stavak 1. Građanskog zakonika (*Bürgerliches Gesetzbuch*, BGB)). To je pitanje, kao i briga o djetetovoj imovini, u okviru opsega roditeljske odgovornosti u skladu s člankom 1626. stavkom 1. Građanskog zakonika.

Trajno je boravište „pitanje od bitnog značaja“ (*Angelegenheit von erheblicher Bedeutung*) u smislu članka 1687. stavka 1. prve rečenice Građanskog zakonika – za razliku od, na primjer, kratkih praznika u susjednoj europskoj zemlji za koje je potrebna obostrana suglasnost obaju roditelja ako oni imaju zajedničko skrbništvo. Roditelj stoga treba suglasnost drugog roditelja za preseljenje djeteta u inozemstvo, osim ako ima isključivo skrbništvo ili barem isključivo pravo odlučivanja o boravištu.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Ako roditelji zajednički ostvaruju roditeljsku odgovornost (pravo odlučivanja o mjestu boravišta), za preseljenje djeteta u inozemstvo potrebna je suglasnost drugog roditelja (vidjeti i odgovor na pitanje 1.).

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Dijete je moguće zakonito preseliti u inozemstvo ako roditelj koji se želi preseliti s djetetom ima isključivo skrbništvo ili barem isključivo pravo odlučivanja o boravištu.

Ako to nije slučaj i ako roditelji ne mogu postići dogovor o tom pitanju, obiteljski sud (*Familiengericht*) može, na zahtjev jednog od roditelja i u skladu s člankom 1628. Građanskog zakonika, jednom roditelju dodijeliti pravo odlučivanja o tom pitanju. Sud mora odlučiti u skladu s najboljim interesima djeteta uzimajući u obzir konkretne okolnosti i praktičnost te zakonite interese uključenih osoba (članak 1697.a Građanskog zakonika).

Osim toga, i roditelj koji živi odvojeno od drugog roditelja može, u skladu s člankom 1671. stavkom 1. Građanskog zakonika, obiteljskom sudu podnijeti zahtjev za opće samostalno ostvarivanje roditeljske odgovornosti ili za samostalno ostvarivanje roditeljske odgovornosti u pogledu određenog pitanja – na primjer prava odlučivanja o mjestu boravišta djeteta. Sud će odobriti zahtjev uz suglasnost drugog roditelja, osim ako se dijete od najmanje 14 godina starosti tome usprotivi, ili ako je ukidanje zajedničkog ostvarivanja roditeljske odgovornosti ili djelomični prijenos potpune roditeljske odgovornosti na podnositelja zahtjeva vjerojatno u najboljem interesu djeteta. Ako sud odobri zahtjev, roditelj može slobodno odlučivati o mjestu djetetova boravišta.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Ako roditelj samostalno ostvaruje roditeljsku odgovornost, taj roditelj može dijete voditi u inozemstvo na kraća razdoblja kad god to poželji.

S druge strane, roditelji koji zajednički ostvaruju roditeljsku odgovornost moraju, u načelu, tu odluku donijeti zajedno (članak 1627. Građanskog zakonika).

Ako roditelji koji zajednički ostvaruju roditeljsku odgovornost ne žive zajedno, moraju zajednički odlučiti o tome je li planirano putovanje svakodnevno pitanje ili pitanje od bitnog značaja (članak 1687. stavak 1. prva rečenica Građanskog zakonika). Roditelj s kojim dijete obično živi ima pravo samostalno odlučivati o svakodnevnom pitanjima (članak 1687. stavak 1. druga rečenica Građanskog zakonika). Drugi roditelj može samostalno odlučivati samo u pitanjima stvarne skrbi u skladu s člankom 1687. stavkom 1. četvrtom rečenicom Građanskog zakonika. U zakonodavstvu nije precizno navedeno koja su pitanja od bitnog značaja, a koja svakodnevna pitanja ili pitanja stvarne skrbi. Odluka o tome donosi se ovisno o konkretnim okolnostima pojedinačnog slučaja. U načelu i roditelj s kojim dijete obično živi i roditelj s pravima na kontakt mogu samostalno odlučiti o privremenom odvođenju djeteta na praznike u inozemstvo, pod uvjetom da se ne putuje u udaljeno područje ili u područje gdje su politički nemiri. Međutim, roditelj s pravima na kontakt mora unaprijed obavijestiti roditelja koji uglavnom skrbi za dijete o svrsi putovanja. Roditelj koji uglavnom skrbi za dijete može samostalno odlučivati o redovnom liječenju. Međutim, ako se dijete odvođi u inozemstvo radi liječenja, to se u pravilu ne bi više trebalo smatrati pitanjem redovnog liječenja.

Roditelj koji ne ostvaruje roditeljsku odgovornost nema pravo odlučivati gdje bi dijete trebalo živjeti. Taj roditelj za vrijeme kontakta ima, u skladu s člankom 1687.a Građanskog zakonika, iste ovlasti kao roditelj koji zajednički skrbi za dijete, ali s kojim to dijete obično ne živi (članak 1687. stavak 1. četvrta rečenica).

Posljednji put ažurirano: 02/11/2023

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Estonija

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Roditelji u načelu imaju zajedničku roditeljsku odgovornost, što znači da oba roditelja izvršavaju roditeljsku odgovornost zajednički i jednoglasno, uzimajući u obzir dobrobit djeteta. Važno je načelo jednakog izvršavanja roditeljske odgovornosti, odnosno da roditelji imaju jednaka prava i obveze u pogledu djeteta. Roditeljskom odgovornošću obuhvaćeno je pravo odlučivanja o mjestu boravka djeteta, uključujući i mogućnost putovanja djeteta u inozemstvo.

Stoga, ako roditelji imaju zajedničku roditeljsku odgovornost, oba roditelja imaju jednako pravo odlučiti o odvođenju djeteta u drugu državu. Stoga je opće pravilo da dijete nije moguće odvesti u inozemstvo bez suglasnosti drugog roditelja.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Ako roditelji imaju zajedničku roditeljsku odgovornost, opće je načelo da je uvijek potrebna suglasnost drugog roditelja.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako u izvršavanju roditeljske odgovornosti roditelji ne postignu sporazum o pitanju koje je značajno za dijete, što može uključivati i odvođenje djeteta u drugu državu ako je to potrebno, sud može jednom roditelju dodijeliti pravo odlučivanja o tom pitanju.

Stoga, ako jedan roditelj ne da suglasnost za odvođenje djeteta u drugu državu, iako je to potrebno, drugi roditelj može podnijeti zahtjev sudu da mu, u konkretnom slučaju, dopusti da donese samostalnu odluku o odvođenju djeteta u drugu državu. Sud pritom može odrediti dodatne obveze roditelju kojem je dodijeljeno pravo odlučivanja o konkretnom pitanju.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Ako roditelji imaju zajedničku roditeljsku odgovornost, primjenjuju se ista pravila, bez obzira na trajanje ili razlog odlučivanja o djetetovu mjestu boravišta. Sve do prestanka zajedničke odgovornosti ili sve dok sud jednom roditelju ne dodijeli pravo odlučivanja o pitanju mjesta na kojem bi dijete trebalo boraviti, oba će roditelja i dalje imati jednako pravo odlučivanja o privremenom ili trajnom odvođenju djeteta u drugu državu.

Posljednji put ažurirano: 22/02/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Irska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Ako drugi roditelj nema skrbništvo nad djetetom i ako ne postoje sudske odluke kojima je zabranjeno odvođenje djeteta bez suglasnosti drugog roditelja. Ako prije odvođenja djeteta/djece iz područja nadležnosti sudova tim sudovima nije podnesen zahtjev za skrbništvo, roditeljsku skrb ili kontakt.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Ako je drugi roditelj djetetov skrbnik

i/ili

ako odvođenje djeteta utječe na prava na roditeljsku skrb i/ili kontakt

i/ili

ako je sud izričito utvrdio da je prije odvođenja djeteta u drugu zemlju potrebna suglasnost drugog roditelja ili druge imenovane osobe.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Sudu se može podnijeti zahtjev za odobrenje zakonitog odvođenja djeteta.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Da.

Posljednji put ažurirano: 16/04/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Grčka

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Roditelj može zakonski preseliti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja ako roditelj koji preseljava dijete sam ostvaruje pravo skrbništva te ako se time ne krši pravo djeteta na ostvarivanje odnosa s drugim roditeljem.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Ako oba roditelja ostvaruju pravo skrbništva.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako je preseljenje djeteta nužno, ali drugi roditelj nije dao suglasnost na preseljenje, pitanje će morati razmotriti sud te na temelju interesa djeteta odlučiti treba li doći do preseljenja.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Prethodno navedena pravila na temelju kojih je potrebna suglasnost drugog bračnog druga primjenjuju se bez obzira na to je li preseljenje u drugu državu privremeno radi odlaska na godišnji odmor ili je stalno.

Posljednji put ažurirano: 06/07/2017

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Izvorna jezična inačica ove stranice [es](#) nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

Sljedeći jezici: [en](#) već su prevedeni.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Španjolska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Ako ima isključivu roditeljsku odgovornost, pri čemu se roditeljskom odgovornošću smatraju prava i obveze roditelja u odnosu na njihovu maloljetnu djecu. U slučaju prestanka odnosa, to je pitanje posve neovisno o pravu na roditeljsku skrb i pravu na kontakt.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Ako roditelji dijele roditeljsku odgovornost, bez obzira na to koji roditelj ima pravo na kontakt, a koji na roditeljsku skrb.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako je suglasnost drugog roditelja potrebna, ali postoji nesuglasje i taj roditelj odbije dati svoju suglasnost, odvođenje mora odobriti pravosudno tijelo.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Pravila za privremeno odvođenje nisu ista kao pravila za trajno odvođenje. Kada je riječ o odvođenju djeteta radi redovne zdravstvene skrbi, na praznike ili slično, roditelj s kojim se dijete nalazi u tom trenutku donosi odluku, bez obzira na to ima li pravo na roditeljsku skrb ili pravo na kontakt, pri čemu se poštuje vrijeme kontakta ili posjeta koje dijete mora imati sa svakim roditeljem. Osobe koje imaju roditeljsku odgovornost moraju odobriti samo važne odluke o životu djece, kao što je, na primjer, trajno odvođenje.

Potvrda o suglasnosti oba roditelja da maloljetnik smije napustiti državno područje može se predložiti u postaji civilne garde (*Puesto de la Guardia Civil*) ili postaji nacionalne policije (*Comisaría de Policía Nacional*). Mora se upotrijebiti jedan od sljedećih obrazaca:

https://www.guardiacivil.es/documentos/pdfs/autorizacion_menor_extranjero/PRC_197953_Formulario_declaracion_firmada_permiso_viaje_fuer.pdf ili https://sede.policia.gob.es/portalCiudadano/_es/tramites_ciudadania_documentacionviajar.php.

Posljednji put ažurirano: 11/03/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Francuska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Ako roditelji zajednički ostvaruju roditeljsku skrb, svaki roditelj može putovati s djetetom bez izričite suglasnosti drugog roditelja, osim u iznimnim okolnostima. Međutim, ako jedan roditelj izričito povuče svoju suglasnost i dogovor nije moguć, potrebno je podnijeti zahtjev obiteljskom sudu radi rješavanja spora.

Ako roditelji zajednički ostvaruju roditeljsku skrb, jedan od njih ne može bez pristanka drugog odlučiti trajno se preseliti u drugu državu.

Ako jedan roditelj samostalno ostvaruje roditeljsku skrb, nije potrebna suglasnost drugog roditelja za odlazak na praznike ili preseljenje u drugu državu.

Međutim, mora o tome obavijestiti drugog roditelja u skladu s člankom 373. stavkom 2. točkom 1. Građanskog zakonika, kojim se propisuje da roditelj koji ne ostvaruje roditeljsku skrb mora biti obaviješten o važnim odlukama koje utječu na život djeteta.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Protivljenje ili zabrana napuštanja države

Kako bi spriječio da drugi roditelj odvede dijete u inozemstvo, roditelj koji ostvaruje roditeljsku skrb može od prefekture zatražiti zabranu djetetova napuštanja države koja vrijedi 15 dana i/ili od suca obiteljskog suda zatražiti zabranu napuštanja države bez odobrenja obaju roditelja (članak 373. stavak 2. točka 6. Građanskog zakonika), koja vrijedi dok dijete ne postane punoljetno, određeno vrijeme ili do donošenja nove odluke. Mjera zabrane napuštanja države bez odobrenja obaju roditelja sprječava dijete da napusti zemlju. Međutim, roditelji mogu dati suglasnost za određeno putovanje na koje dijete ide samostalno ili s jednim roditeljem tako da daju izjavu pred službenikom pravosudne policije (koja se načelno daje pet dana prije putovanja). Ako jedan roditelj odbije dati suglasnost, drugi roditelj može od suda zatražiti da ukine zabranu napuštanja države ili davanje posebnog dopuštenja da dijete može napustiti državu.

Putovanje radi promjene mjesta boravišta:

Čak i ako ne postoji protivljenje putovanju s djetetom u inozemstvo ili zabrana napuštanja države, ako je svrha takvog putovanja u inozemstvo promjena mjesta boravišta djeteta, potrebna je suglasnost drugog roditelja, osim ako roditelj koji se želi preseliti u inozemstvo samostalno ostvaruje roditeljsku skrb. Samo u potonjem slučaju roditelj se može odseliti bez suglasnosti drugog roditelja, ali ga mora obavijestiti o toj velikoj promjeni za dijete. Ako roditelj zanemari nesuglasnost drugog roditelja, potonji može podnijeti zahtjev za vraćanje djeteta zbog nezakonitog odvođenja u skladu s Haškom konvencijom od 25. listopada 1980. o građanskopravnim vidovima međunarodne otmice djece. Postupak se pokreće u državi u koju je dijete odvedeno i, ako je potrebno, uz pomoć središnjih tijela uspostavljenih na temelju Konvencije.

Neovisno o naravi odvođenja te osim u određenim slučajevima zabrane napuštanja države i protivljenja putovanju u inozemstvo, potrebno je napomenuti da se od roditelja koji napušta zemlju s djetetom ne traži da dokaže izričitu suglasnost drugog roditelja, za koju se pretpostavlja da postoji u odnosu na treće strane.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako roditelj koji ostvaruje roditeljsku skrb odbije dati suglasnost za putovanje, roditelj koji želi putovati s djetetom ima pravo pokrenuti postupak pred obiteljskim sudom, koji može izdati dopuštenje za djetetov odlazak iz države. Isto vrijedi i ako je djetetu zabranjen odlazak iz države bez dopuštenja obaju roditelja.

Slično tomu, ako je odvođenje djeteta zapravo promjena mjesta boravišta, ako drugi roditelj koji ostvaruje roditeljsku skrb odbije dati suglasnost, roditelj koji se želi preseliti s djetetom mora se obratiti obiteljskom sudu nadležnom prema mjestu boravišta djeteta prije njegova odvođenja.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti

Kako je prethodno navedeno, treba razlikovati privremeno od trajnog odvođenja. Upućivat će se na prethodne točke.

Posljednji put ažurirano: 08/03/2022

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Hrvatska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

U pogledu okolnosti pod kojima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja, treba razlikovati slijedeće situacije:

a) kad roditelj s kojim dijete stanuje želi zakonito odvesti dijete u drugu državu i

b) kad roditelj s kojim dijete ne stanuje, ali ostvaruje osobne odnose želi zakonito odvesti dijete u drugu državu.

a) Roditelj s kojim dijete stanuje nakon razvoda braka može, u sklopu ostvarivanja svakodnevne skrbi o djetetu s kojim stanuje, zakonito odvesti dijete u drugu državu (npr. jednodnevni izlet), pod uvjetom da time ne dovodi u pitanje pravo drugog roditelja na ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom, iz članka 95. i 119. Obiteljskog zakona ("Narodne novine" broj 103/15 i 98/19, 47/20, 49/23- Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, i 156/2023, dalje: Obiteljski zakon). Naime, neovisno o tome ostvaruju li roditelji roditeljsku skrb zajednički ili samostalno, svaki od njih ima pravo samostalno donositi svakodnevne odluke u vezi s djetetom za vrijeme kad se dijete nalazi kod njega (čl. 110. Obiteljskog zakona). Ako roditelji nakon razvoda braka roditeljsku skrb ostvaruju zajednički (čl. 104. Obiteljskog zakona) onda odluke koje su bitne za dijete moraju donijeti sporazumno (čl. 108. Obiteljskog zakona). S obzirom na to da privremeni odlazak u drugu državu (npr. jednodnevni izlet) nema za svrhu promjenu prebivališta odnosno boravišta djeteta pa time ne ulazi u okvir taksativno navedenih bitnih osobnih prava djeteta iz članka 100. Obiteljskog zakona, trebalo bi, na odgovarajući način, primijeniti odredbu članka 99. stavak 2. Obiteljskog zakona. Isto bi vrijedilo i za slučaj da roditelj s kojim dijete stanuje nakon razvoda braka djelomice samostalno ostvaruje roditeljsku skrb (čl. 105. Obiteljskog zakona).

Međutim, ako roditelj s kojim dijete stanuje nakon razvoda braka, temeljem sudske odluke potpuno samostalno ostvaruje roditeljsku skrb, onda mu nije potreban pristanak drugog roditelja za privremeni odlazak u drugu državu s djetetom (čl. 105/5. Obiteljskog zakona).

b) Kad roditelj s kojim dijete nakon razvoda ne stanuje, ali ostvaruje osobne odnose, želi zakonito odvesti dijete u drugu državu onda on to može učiniti pod uvjetom da se radi o privremenom odlasku u drugu državu (npr. jednodnevni izlet), u vremenu ostvarivanja prava na izravne osobne odnose s djetetom (čl. 121. Obiteljskog zakona) te pod uvjetom da mu to pravo nije zabranjeno ili ograničeno sudskom odlukom (čl. 123-126. Obiteljskog zakona). Naime, neovisno o tome ostvaruju li roditelji roditeljsku skrb zajednički ili samostalno, svaki od njih ima pravo samostalno donositi svakodnevne odluke u vezi s djetetom za vrijeme kad se dijete nalazi kod njega (čl. 110. Obiteljskog zakona). Ako roditelji nakon razvoda braka roditeljsku skrb ostvaruju zajednički (čl. 104. Obiteljskog zakona) onda odluke koje su bitne za dijete moraju donijeti sporazumno (čl. 108. Obiteljskog zakona). S obzirom na to da privremeni odlazak u drugu državu u vremenu ostvarivanja prava na izravne osobne odnose s djetetom (npr. jednodnevni izlet) nema za svrhu promjenu prebivališta, boravišta djeteta pa time ne ulazi u okvir taksativno navedenih bitnih osobnih prava djeteta iz članka 100. Obiteljskog zakona, trebalo bi na odgovarajući način primijeniti odredbu članka 99. stavak 2. Obiteljskog zakona. Isto bi vrijedilo i za slučaj da roditelj s kojim dijete stanuje nakon razvoda braka djelomice samostalno ostvaruje roditeljsku skrb (čl. 105. Obiteljskog zakona), jer roditelj koji ostvaruje izravne osobne odnose s djetetom ima slobodu i pravo zastupati dijete u svakodnevnim stvarima za vrijeme kad se dijete kod njega nalazi (sukladno čl. 110. i čl. 112., a u vezi s čl. 105/1. Obiteljskog zakona).

U ovakvim situacijama, ističe se važnost odredbe članka 111. Obiteljskog zakona. Naime, oba su roditelja, neovisno o tome ostvaruju li roditeljsku skrb zajednički ili samostalno, dužna međusobno razmjenjivati informacije o djetetu, pa tako i informacije o eventualnom odlasku s djetetom u inozemstvo. Osim činjenice da se u navedenom slučaju radi o zakonskoj obvezi roditelja, prelazak državne granice je uvjetovan osobnim i drugim dokumentima koje dijete, odnosno svaki od roditelja treba ponijeti sa sobom.

U slučaju da jedan od roditelja smatra da bi drugi roditelj takav privremeni odlazak s djetetom u inozemstvo mogao zloupotrijebiti, ovlašten je tražiti da sud u izvanparničnom postupku izrekne neku od mjera iz članka 418. Obiteljskog zakona., kojima se osigurava provedba odluke o ostvarivanju osobnih odnosa djeteta s roditeljem, odnosno da izrekne neku od mjera iz članka 419. Obiteljskog zakona kojima se osigurava povratak djeteta.

Najpoželjnije rješenje je da roditelji o takvim i sličnim pitanjima pronađu sporazumno rješenje koje onda mogu regulirati planom o zajedničkoj roditeljskoj skrbi (čl. 106/3. Obiteljskog zakona).

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Za svako (trajno) odvođenje djeteta u drugu državu, koje bi za cilj imalo promjenu prebivališta, odnosno boravišta djeteta, potreban je pristanak obaju roditelja. Neovisno o tome ostvaruju li roditelji roditeljsku skrb zajednički ili jedan od njih roditeljsku skrb ostvaruje djelomično samostalno, roditelj koji odvođenjem djeteta u drugu državu želi promijeniti prebivalište, odnosno boravište djeteta mora dobiti pisanu suglasnost drugog roditelja (čl. 100. i čl. 108. Obiteljskog zakona). Međutim, kad jedan od roditelja ostvaruje roditeljsku skrb potpuno samostalno onda postoji mogućnost da tom roditelju nije potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu s ciljem promjene prebivališta, odnosno boravišta djeteta (čl. 105/5. Obiteljskog zakona).

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako roditelj koji odvođenjem djeteta u drugu državu želi promijeniti prebivalište, odnosno boravište djeteta ne može pribaviti pisanu suglasnost drugog roditelja, sud će u izvanparničnom postupku odlučiti koji će od roditelja u toj stvari zastupati dijete s ciljem zaštite njegove dobrobiti (čl. 100/5., čl. 478/1.

Obiteljskog zakona Prije pokretanja navedenog izvanparničnog sudskog postupka, potrebno je provesti izvansudski postupak obveznog savjetovanja u kojemu je cilj da stručni tim centra za socijalnu skrb pokuša pomoći roditeljima i djetetu u donošenju sporazumne odluke o tom pitanju (čl. 481. Obiteljskog zakona - izvansudski postupak obveznog savjetovanja kao procesna pretpostavka za pokretanje postupka iz čl. 100/5. Obiteljskog zakona). Ukoliko se u postupku obveznog savjetovanja roditelji ne uspiju sporazumjeti, o predmetnom pitanju će odlučiti sud u izvanparničnom postupku pri čemu će osobito voditi računa o: dobi i mišljenju djeteta, pravu djeteta da ostvaruje osobne odnose s drugim roditeljem, spremnosti i volji roditelja da surađuju u ostvarivanju roditeljske skrbi, osobnim prilikama roditelja, udaljenosti između prebivališta, odnosno boravišta roditelja i mjesta u koje bi se dijete trebalo preseliti i prometnoj povezanosti tih mjesta te o pravu roditelja na slobodno kretanje (čl. 484. Obiteljskog zakona).

Međutim, treba istaknuti da u situaciji kad jedan od roditelja ostvaruje roditeljsku skrb potpuno samostalno, tom roditelju nije potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu s ciljem promjene prebivališta odnosno boravišta djeteta, odnosno u tom slučaju protivljenje drugog roditelja nije od pravnog značaja (čl. 105/5. Obiteljskog zakona).

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Kao što je navedeno u odgovorima na pitanja od 1. do 3. Obiteljski zakon. različito uređuje prava i dužnosti roditelja ovisno o tome je li riječ o privremenom odvođenju djeteta u drugu državu (npr. jednodnevni izlet kojim se ne dovode u pitanje prava drugog roditelja) ili trajnom odvođenju djeteta u drugu državu s ciljem promjene njegova prebivališta, odnosno boravišta.

Posljednji put ažurirano: 26/03/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJNI-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Italija

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Roditelj može preseliti dijete u drugu državu članicu bez suglasnosti drugog roditelja ili protivno željama drugog roditelja ako roditelj koji izvršava preseljenje ima isključivu roditeljsku skrb nad djetetom ili ako je takvo preseljenje dopušteno na temelju sudske mjere.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Kada su oba roditelja odgovorna za dijete i imaju zajedničko skrbništvo nad njime, za preseljenje djeteta u drugu državu potrebna je suglasnost oba roditelja.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako drugi roditelj ne pristane na preseljenje djeteta ili ako mu se protivi, roditelj koji želi preseliti dijete mora od nadležnog pravosudnog tijela zatražiti dopuštenje za preseljenje. To može bit sud nadležan za skrbništvo prema mjestu boravišta djeteta ili sud pred kojim se vodi postupak o roditeljskoj odgovornosti.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Za privremeno preseljenje djeteta u inozemstvo potrebno je razmotriti razloge. Ako je riječ o kratkom odmoru, to se može smatrati svakodnevnim pitanjem o kojem se može odlučiti bez pristanka obaju roditelja.

Ako su razlozi za privremeno preseljenje važniji, kao što je liječenje djeteta, potrebno je odobrenje obaju roditelja s roditeljskom odgovornošću. U slučaju neslaganja, pitanje rješava sud.

Posljednji put ažurirano: 21/07/2022

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJNI-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Cipar

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Roditelj koji ima potpuno skrbništvo nad djetetom može zakonito preseliti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Ako oba roditelja imaju zajedničko skrbništvo nad maloljetnim djetetom, za preseljenje djeteta u drugu državu potrebna je suglasnost drugog roditelja.

Preseljenje bez suglasnosti predstavlja kazneno djelo u skladu s poglavljem 154. Kaznenog zakona.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Dijete je moguće preseliti u drugu državu bez suglasnosti jednog od roditelja koji ima zajedničko skrbništvo na temelju odgovarajuće presude obiteljskog suda.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Ako ne postoji suglasnost za privremeno ili stalno preseljenje, potrebna je sudska presuda. Ako postoji suglasnost, nije potreban poseban dokument za davanje suglasnosti.

Posljednji put ažurirano: 07/12/2023

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJNI-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Latvija

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Ako sud odluči da je djetetovo mjesto boravišta u drugoj državi, roditelj koji odvodi dijete u tu državu radi preseljenja ne treba suglasnost drugog roditelja.

Roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu radi preseljenja bez suglasnosti drugog roditelja ako roditelj koji odvodi dijete ima isključiva prava roditeljske skrbi koja su utvrđena na temelju sporazuma između roditelja ili sudske odluke.

Roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu radi preseljenja bez suglasnosti drugog roditelja ako su prava drugog roditelja na roditeljsku skrb suspendirana odlukom obiteljskog suda (*bāriņtiesa*) ili su oduzeta sudsom odlukom.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Roditelj čija prava na roditeljsku skrb nisu suspendirana ili oduzeta može zakonski odvesti dijete u drugu državu radi preseljenja uz suglasnost drugog roditelja koji ima prava na roditeljsku skrb (zajednička ili isključiva).

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako drugi roditelj ne da suglasnost za odvođenje djeteta, roditelj koji želi odvesti dijete u drugu državu radi preseljenja može podnijeti zahtjev sudu za utvrđivanje da je djetetovo mjesto boravišta u državi u koju taj roditelj želi odvesti dijete.

Ako drugi roditelj ne da suglasnost za odvođenje djeteta, roditelj koji želi odvesti dijete u drugu državu radi preseljenja može podnijeti zahtjev sudu za dodjelu isključivih prava roditeljske skrbi.

Ako drugi roditelj ne da suglasnost za odvođenje djeteta, roditelj koji želi odvesti dijete u drugu državu radi preseljenja može podnijeti zahtjev obiteljskom sudu za suspenziju prava drugog roditelja na roditeljsku skrb (ako za to postoje objektivni razlozi) ili može podnijeti zahtjev obiteljskom sudu za oduzimanje prava drugog roditelja na roditeljsku skrb (ako za to postoje objektivni razlozi).

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Za trajno odvođenje vidjeti odgovore na prethodna pitanja.

U slučaju privremenog odvođenja nije potrebna suglasnost drugog roditelja.

Posljednji put ažurirano: 05/04/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJM-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Litva

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Odvođenje djeteta u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja moguće je samo na privremenoj osnovi (npr. za praznike). Za promjenu statusa boravišta potrebna je suglasnost drugog roditelja ili rješenje suda koji je utvrdio djetetovo mjesto boravišta u stranoj državi.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Ako su roditelji u braku, a ne razvedeni, bez obzira na to žive li zajedno ili odvojeno, za promjenu države boravišta djeteta potrebna je suglasnost oba roditelja.

Ako su roditelji razvedeni, a djetetovo mjesto boravišta uspostavljeno je s jednim od roditelja, za trajno preseljenje s djetetom u stranu državu potrebna je i suglasnost drugog roditelja, jer se uspostavljanjem boravišta s jednim roditeljem tom roditelju ne dodjeljuje više prava u pogledu tog djeteta, osim ako je sud odlučio drukčije.

Ako roditelji nisu u braku, a djetetovo mjesto boravišta nije uspostavljeno ni s jednim od njih, pretpostavlja se da roditelji imaju jednaka prava te je za promjenu statusa djetetova mjesta boravišta potrebna suglasnost oba roditelja.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako nije moguće pribaviti suglasnost drugog roditelja, roditelj koji se seli u drugu državu mora podnijeti zahtjev sudu za utvrđivanje djetetova mjesta boravišta te rješenja za kontakt s djetetom. Ako je utvrđeno mjesto boravišta, roditelj mora podnijeti zahtjev za promjenu rješenja za kontakt s djetetom.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Litavskim zakonodavstvom ne zahtijeva se dodatna suglasnost roditelja za privremeno odvođenje djeteta u drugu državu.

Posljednji put ažurirano: 21/10/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJM-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Luksemburg

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Svaki roditelj u pravilu može odvesti dijete radi privremenog putovanja u drugu državu bez pristanka drugog roditelja. Ako roditelji imaju zajednička roditeljska prava, svaki od njih može putovati s djetetom bez izričitog pristanka drugog roditelja. Ako jedan roditelj iznimno ima isključivo roditeljsko pravo, nije mu potreban prešutan ni izričit pristanak drugog roditelja.

Ako jedan roditelj nema roditeljsko pravo, ali ima pravo na kontakt s djetetom i ono može boraviti kod njega, on može bez pristanka drugog roditelja odvesti dijete radi privremenog putovanja u drugu državu tijekom ostvarivanja prava na kontakt s djetetom i boravka djeteta kod njega. Kratkotrajno privremeno odvođenje (npr. prelaženje granice radi kupnje) ili dulje privremeno odvođenje (npr. za vrijeme praznika) mogu se ostvariti bez pristanka drugog roditelja uz uvjet da do njih dođe tijekom ostvarivanja prava na kontakt s djetetom i boravka djeteta kod tog roditelja.

Osobni dokumenti i drugi dokumenti koje treba ponijeti za vrijeme privremenog odvođenja razlikuju se ovisno o pravnim zahtjevima koji su na snazi u odredišnoj zemlji.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Ako imaju zajednička roditeljska prava, oba roditelja moraju pristati na svako trajno odvođenje djeteta i na svako **privremeno** odvođenje djeteta **iz ozbiljnih razloga** (npr. liječenje teške bolesti). Promjena prebivališta (*domicile*) ili uobičajenog boravišta (*résidence*) smatra se trajnim odvođenjem te iziskuje pristanak oba roditelja. Ako jedan roditelj ima isključivo roditeljsko pravo, nije potreban pristanak drugog roditelja. No, pravo na kontakt može se prilagoditi na zahtjev drugog roditelja.

Radi pružanja dokaza pristanak roditelja mora biti u pisanom obliku. Roditelji mogu sastaviti taj dokument. U slučaju da to zahtijeva država domaćin, roditelji mogu od suca zatražiti da službeno potvrdi njihov pristanak.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako jedan od roditelja odbije dati pristanak na odvođenje djeteta u drugu državu, potrebno je podnijeti zahtjev za odobravanje odvođenja djeteta u inozemstvo sucu za obiteljska pitanja (*juge aux affaires familiales*) na okružnom sudu (*tribunal d'arrondissement*).

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Kao što je navedeno u točkama od 1. do 3., propisi se razlikuju ovisno o tome je li riječ o privremenom ili trajnom odvođenju djeteta.

Za svako putovanje djeteta koje nije u pratnji roditelja mora imati dopuštenje za izlazak iz zemlje (u obliku dokumenta kojim roditelj dopušta svojem djetetu napuštanje Luksemburga).

Obrasci dopuštenja dostupni su roditeljima u jedinicama lokalne samouprave (*commune*). U većini slučajeva jedinice lokalne samouprave zahtijevaju plaćanje pristojbe za administrativne troškove izdavanja takvog obrasca. Iznos te pristojbe može se razlikovati od jedne do druge jedinice lokalne samouprave.

Iako ti obrasci nisu obavezni, mnoge ih inozemne vlasti traže i bez njih ne dopuštaju djeci ulazak na svoje državno područje. Čak i ako je dijete u pratnji jednog roditelja, potrebno je imati sa sobom odobrenje drugog roditelja jer ga neke zemlje mogu tražiti.

Poveznice

 <http://www.legilux.lu/>

 <https://justice.public.lu/fr.html>

Posljednji put ažurirano: 11/01/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Mađarska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

A) Općenito, **roditelj** može odvesti svoje dijete u drugu državu **na kratko razdoblje** i **bez namjere da tamo ostane** bez suglasnosti drugog roditelja. Takvi slučajevi mogu biti sljedeći:

roditelji zajednički izvršavaju roditeljsku odgovornost,

jedan od roditelja izvršava roditeljsku odgovornost na temelju sporazuma između roditelja ili sudske odluke, ali sud nije ograničio roditeljsku odgovornost drugog roditelja niti je tom roditelju oduzeo roditeljsku odgovornost,

roditelj na temelju svojeg prava na kontakt tijekom vremena određenog za izravan kontakt s djetetom odvede dijete u drugu državu, *osim* ako je na temelju odluke suda ili javnog tijela koje je nadležno za pitanja skrbništva potrebna suglasnost drugog roditelja.

B) **Roditelj** može odvesti dijete u drugu državu **čak i na dugo razdoblje ili s namjerom da tamo ostane** bez suglasnosti drugog roditelja ako je sud ograničio roditeljsku odgovornost drugog roditelja ili je tom roditelju oduzeo roditeljsku odgovornost.

C) **Skrbnik** isto tako može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti roditelja, pod uvjetom da mu javno tijelo koje je nadležno za pitanja skrbništva nije ograničilo pravo da to učini, u sljedećim slučajevima:

na kratko razdoblje i bez namjere da tamo ostane ako je dijete smješteno u udomiteljsku obitelj,

ako je dijete smješteno kod treće osobe i stoga je roditeljska odgovornost roditelja suspendirana.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

A) Ako **roditelj** odvede dijete u drugu državu **na dugo razdoblje ili s namjerom da tamo ostane**, potrebna je suglasnost drugog roditelja. Takvi slučajevi mogu biti sljedeći:

roditelji zajednički izvršavaju roditeljsku odgovornost,

jedan od roditelja izvršava roditeljsku odgovornost na temelju sporazuma između roditelja ili sudske odluke, ali sud nije ograničio roditeljsku odgovornost drugog roditelja niti je tom roditelju oduzeo roditeljsku odgovornost.

B) Ako je dijete smješteno u udomiteljsku obitelj, **skrbnik** može odvesti dijete u drugu državu **na dugo razdoblje ili s namjerom da tamo ostane** samo uz suglasnost drugog roditelja.

Odlazak u drugu državu za potrebe školovanja, rada ili u druge svrhe može se smatrati odlaskom **na dugo razdoblje**.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako drugi roditelj nije dao svoju suglasnost za odvođenje djeteta u drugu državu, roditelj može zatražiti da javno tijelo koje je nadležno za pitanja skrbništva donese odluku o tom pitanju. U takvim slučajevima odluka javnog tijela koje je nadležno za pitanja skrbništva kojom se dopušta odvođenje djeteta u drugu državu zamjenjuje suglasnost drugog roditelja.

Roditelj koji traži određivanje mjesta boravišta u drugoj državi mora svojem zahtjevu priložiti dokumente kojima se dokazuje da su u toj drugoj državi osigurani djetetovo obrazovanje, uzdržavanje, skrb te školovanje (to jest, konkretno, procjena okruženja koje je izdalo strano tijelo, potvrda o pohađanju škole, potvrda o dohotku roditelja, izjava o prihvaćanju). Na zahtjev roditelja, javno tijelo koje je nadležno za pitanja skrbništva pobrinut će se za pribavljanje procjene okruženja. Ako roditelj još nije počeo s radom u drugoj državi, javno tijelo koje je nadležno za pitanja skrbništva može umjesto potvrde o dohotku prihvatiti izjavu roditelja o njegovu ili njezinu očekivanom dohotku.

Kad odlučuje o sporu, javno tijelo koje je nadležno za pitanja skrbništva razmatra je li moguće izvršiti odluku suda ili javnog tijela koje je nadležno za pitanja skrbništva kojom se utvrđuje održavanje izravnog kontakta između djeteta i roditelja koji žive odvojeno ako ne postoji međunarodni ugovor ili reciprocitet.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Kako je navedeno u točki 1., ako putovanje u inozemstvo nije na dugo razdoblje, roditelj može odvesti dijete u drugu državu čak i bez suglasnosti drugog roditelja. U takvim se slučajevima trebaju ispuniti opći uvjeti za prelazak granice kako bi dijete otputovalo u inozemstvo (na primjer, dijete mora imati valjanu putovnicu).

Posljednji put ažurirano: 15/01/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Malta

1 Milyen körülmények között viheti gyermekét jogszerűen külföldre egy szülő a másik szülő hozzájárulása nélkül?

Okolnosti se razlikuju u različitim situacijama, ali obično se suglasnost drugog roditelja traži kada je mjesto boravišta potonjeg nepoznato. U odjeljku 56.

stavku 5. Građanskog zakonika propisuje se da sud može roditelju oduzeti roditeljsko pravo. U tom slučaju, roditelj koji ima skrbništvo nad djetetom ne mora tražiti suglasnost roditelja kojemu je oduzeto pravo.

Međutim, roditelj mora **uvijek** potvrditi može li on ili ona preseliti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja podnošenjem zahtjeva za odobrenje nadležnog suda, odnosno građanskog suda (obiteljski odjel).

2 Milyen körülmények között szükséges a másik szülő hozzájárulása a gyermek külföldre viteléhez?

Kako bi roditelj preselio dijete u skladu s nacionalnim zakonom, suglasnost drugog roditelja uvijek je potrebna, posebno kada drugi roditelj ima pravo koje će biti povrijeđeno preseljenjem djeteta. Tim pravima obuhvaćeno je pravo na kontakt s djetetom i pravo sudjelovanja u odlukama povezanim s djetetovim životom (što uključuje mjesto, okolinu i kulturu u kojoj se dijete odgaja). U toj situaciji, roditelj koji ne da svoju suglasnost može se usprotiviti preseljenju na brojnim osnovama, primjerice, jer bi mu se preseljenjem ukinulo pravo na kontakt.

3 Amennyiben a másik szülő nem járul hozzá, hogy a gyermeket egy másik államba vigyék, bár erre szükség van, hogyan vihető a gyermek jogszerűen egy másik államba?

Djeca se mogu seliti u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja uz odobrenje nadležnog suda.

4 Ugyanazok a szabályok vonatkoznak-e az ideiglenes külföldre vitelre (pl. nyaralás, orvosi ellátás) és a tartós letelepedés céljából történő külföldre vitelre? Adott esetben kérjük, mellékeljék a szükséges hozzájárulási formanyomtatványokat.

Da, ista se pravila primjenjuju u slučaju privremene selidbe. Roditelj može dati suglasnost u sljedećem obliku:

I, the undersigned, who is the parent of _____ (ime, prezime, datum rođenja, broj osobne iskaznice maloljetne osobe) authorise that my son/daughter (odaberite primjenjivo) leaves the Island of Malta for the purpose of _____ (razlog odlaska s otoka) and that the such period shall be for an indefinite period/ for the duration of _____ (vremensko razdoblje)(odaberite primjenjivo).

Potpis, ime, prezime i broj osobne iskaznice roditelja

Posljednji put ažurirano: 17/07/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Izvorna jezična inačica ove stranice nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Nizozemska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja samo ako ima isključivo skrbništvo nad tim djetetom.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Suglasnost drugog roditelja potrebna je za odvođenje djeteta u drugu državu ako roditelji imaju zajedničko skrbništvo nad djetetom.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako je odvođenje djeteta u drugu državu nužno, ali drugi roditelj koji ima zajedničko skrbništvo ne da svoju suglasnost, može se podnijeti zahtjev sudu za davanje alternativne suglasnosti (članak 253.A, knjiga I. nizozemskog Građanskog zakonika (*Nederlands Burgerlijk Wetboek*)).

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Da, u Nizozemskoj se ista pravila primjenjuju na privremeno odvođenje i trajno odvođenje djeteta. Kliknite ovdje za odgovarajući obrazac: „toestemming om

te reizen” (na nizozemskom jeziku) (288 Kb) „consent letter for minors travelling abroad” (na engleskom jeziku) (298 Kb)

Posljednji put ažurirano: 17/11/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Austrija

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

1.1. Kao prvo, potrebno je uputiti na sveobuhvatnu izmjenu Zakona kojim se uređuje odnos roditelja i djeteta, koja je izvršena Zakonom o izmjeni Zakona kojim se uređuje odnos roditelja i djeteta te Zakona o imenima iz 2013. (*Kindschafts- und Namensrecht-Änderungsgesetz 2013*) (BGBl I 2013/15), koji je u Austriji stupio na snagu 1. veljače 2013. Od tada, pravila o boravištu nalaze se u odjeljku 162. Općeg građanskog zakonika (*Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch – ABGB*), iako ta pravila ne bi trebalo tumačiti samostalno, nego u širem kontekstu drugih odredbi Zakona kojim se uređuje odnos roditelja i djeteta.

1.2. Roditelj može u svakom slučaju odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja ako, kao prvo, roditelj koji odvođa dijete samostalno ostvaruje roditeljsku skrb; kao drugo, prethodno je o tome obavijestio drugog roditelja i, kao treće, drugi roditelj pritom u razumnom roku nije izrazio protivljenje te nije u skladu s tim sudu uputio zahtjev za oduzimanje ili ograničenje roditeljske skrbi. Ako drugi roditelj podnese zahtjev sudu, sud mora odlučiti je li odvođenje zakonito ili nije. Kao zaštitnu mjeru u pogledu odluke o promjeni boravišta, sud može odrediti i zabranu odlaska s djetetom (odjeljak 107. stavak 3. četvrta rečenica Zakona o rješavanju sukoba (*Außerstreitgesetz – AußStrG*)).

Drugi roditelj mora uzeti u obzir izjavu roditelja kojem nije dodijeljena roditeljska skrb u pogledu preseljenja u inozemstvo ako je želja izražena u toj izjavi više u skladu s najboljim interesima djeteta.

Ako roditelj koji samostalno ostvaruje roditeljsku skrb nad djetetom nije obavijestio drugog roditelja o planiranom preseljenju – taj je roditelj obavezan uputiti obavijest kad je riječ o bitnim pitanjima (odjeljak 189. stavak 1. prva rečenica ABGB-a, što u svakom slučaju uključuje preseljenje u inozemstvo) – ili ako se taj roditelj preseli u inozemstvo usprkos znatnom protivljenju koje je izrazio drugi roditelj, to ipak (ako ne postoji zakonska samostalno ostvaruje roditeljska skrb drugog roditelja) ne čini povredu prava na brigu u smislu članka 3. Haške konvencije o otmici djece, nego samo povredu odredbi austrijskog Obiteljskog zakona kojim se uređuju interni odnosi između roditelja, uz moguće posljedice na temelju obiteljskog prava (od običnog upozorenja do promjene roditeljske skrbi).

1.3. Ako roditelji zajednički ostvaruju roditeljsku skrb, oni moraju, koliko god je to izvedivo i moguće, izvršavati roditeljsku skrb uzajamnim sporazumom (odjeljak 137. stavak 2. zadnja rečenica ABGB-a).

Potrebno je razlikovati situacije u kojima dijete u inozemstvo odvođa (a) roditelj u čijem kućanstvu to dijete uglavnom boravi ili (b) drugi roditelj u čijem kućanstvu to dijete uglavnom ne boravi. Roditelj u čijem kućanstvu dijete uglavnom ne boravi u svakom slučaju postupi nezakonito u smislu članka 3. Haške konvencije o otmici djece. Kad je riječ o roditelju u čijem kućanstvu dijete uglavnom boravi, pravna situacija je složenija:

prethodno navedeni odjeljak 189. stavak 1. prva rečenica ABGB-a o obvezi obavješćivanja drugog roditelja o bitnim pitanjima primjenjuje se ako roditelji zajednički ostvaruju roditeljsku skrb (odjeljak 189. stavak 5. ABGB-a). Kad je riječ o tome je li propust u pogledu obavješćivanja drugog roditelja, koji isto tako ostvaruje roditeljsku skrb, u skladu s odjeljkom 189. stavkom 5. u vezi s odjeljkom 189. stavkom 1. prvom rečenicom ABGB-a, sam po sebi dostatan za povredu prava skrbi u smislu članka 3. Haške konvencije o otmici djece, stručna su mišljenja podijeljena. Austrijski Vrhovni sud nedavno je potvrdio da je to slučaj (6Ob 170/16t).

U ovom se slučaju u obzir mora uzeti i izjava roditelja u čijem kućanstvu dijete ne boravi ako je želja izražena u toj izjavi više u skladu s najboljim interesima djeteta. Neovisno o tome naziva li se to nezakonitom povredom prava skrbi u smislu Haške konvencije o otmici djece, neobavješćivanje može činiti postupanje u internom odnosu kojim se krši austrijsko obiteljsko pravo i uključuje prethodno navedene posljedice.

1.4. Ako roditelji zajednički ostvaruju roditeljsku skrb, a nije utvrđeno u čijem će kućanstvu dijete uglavnom boraviti, mora se pribaviti suglasnost drugog roditelja. Ako ne postoji suglasnost drugog roditelja, sudu nadležnom za roditeljsku skrb (*Pflegschaftsgericht*) može se podnijeti zahtjev za donošenje odluke o tom pitanju. Sud u svojoj odluci treba uzeti u obzir najbolje interese djeteta i prava roditelja na zaštitu od nasilja te na slobodu kretanja i slobodu obavljanja profesionalne djelatnosti (odjeljak 162. stavak 3. ABGB-a). Međutim, i u ovom slučaju svaki roditelj u odnosu prema trećim osobama ima ovlast zastupanja sve dok roditeljska skrb (u području prava na određivanje djetetova boravišta) nije konačno ili privremeno oduzeta.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

U svakom slučaju, suglasnost drugog roditelja potrebna je ako roditelj koji odvodi dijete (a) ne ostvaruje roditeljsku skrb ili (b) ostvaruje roditeljsku skrb, ali dijete uglavnom ne boravi u njegovu kućanstvu.

U slučajevima kada se (a) roditelj u čijem kućanstvu dijete uglavnom boravi ili (b) roditelj koji samostalno ostvaruje roditeljsku skrb želi preseliti u drugu državu s djetetom, on ili ona mora u internom odnosu poštovati obvezu obavješćivanja na temelju odjeljka 189. ABGB-a (vidjeti odgovor na prvo pitanje) i uzeti u obzir mišljenje obaviještenog roditelja ako je ono više u skladu s najboljim interesima djeteta.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

3.1. Ako roditelji zajednički ostvaruju roditeljsku skrb, a nije utvrđeno u čijem će kućanstvu dijete uglavnom boraviti, roditelj koji želi svoje boravište prenijeti u inozemstvo, a nema suglasnost drugog roditelja, mora ponijeti zahtjev sudu nadležnom za roditeljsku skrb. Sud u svojoj odluci o odobrenju treba uzeti u obzir najbolje interese djeteta i prava roditelja na zaštitu od nasilja te na slobodu kretanja i slobodu obavljanja profesionalne djelatnosti (odjeljak 162. stavak 3. ABGB-a).

3.2. Ako roditelj koji se želi s djetetom preseliti u inozemstvo uopće ne ostvaruje roditeljsku skrb ili ako dijete uglavnom ne boravi u njegovu kućanstvu, on ili ona mora sudu uputiti zahtjev za oduzimanje ili ograničenje roditeljske skrbi drugog roditelja (i, možda i samo djelomičan, prijenos roditeljske skrbi na njega ili nju). Posebno kao manje strogu mjeru u usporedbi s oduzimanjem roditeljske skrbi, sud isto tako može oduzeti zakonski potrebna prava suglasnosti i odobrenja ili zamijeniti zakonski potrebnu suglasnost ili odobrenje, ako ne postoje opravdani razlozi za odbijanje zahtjeva (odjeljak 181. stavak 1. ABGB-a).

3.3. Roditelj koji ostvaruje roditeljsku skrb i u čijem kućanstvu dijete uglavnom boravi mora obavijestiti drugog roditelja i dati mu priliku da izrazi svoje mišljenje (odjeljak 189. ABGB-a), ali obavješćivanje drugog roditelja i suglasnost nisu preduvjet za odlazak.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Isto tako, kad je riječ o privremenom odvođenju u slučaju zajedničkog ostvarivanja roditeljske skrbi, roditelji moraju, koliko god je to izvedivo i moguće, izvršavati roditeljsku skrb uzajamnim sporazumom (odjeljak 137. stavak 2. zadnja rečenica ABGB-a). Međutim, dokaz o tom uzajamnom sporazumu nije preduvjet za odlazak.

Ipak, posve je zakonito ne primijeniti zahtjev u pogledu uzajamnog sporazuma, na primjer u slučaju spontanog posjeta djedu i baki tijekom vikenda kad drugi roditelj ionako nije namjeravao imati bilo kakav kontakt s djetetom tijekom tog razdoblja (u ovom slučaju ne bi uopće bilo izvedivo postići uzajamni sporazum). Isto se primjenjuje u slučajevima kada drugi roditelj samo treba biti obaviješten (odjeljak 189. stavak 1. ABGB-a), ali o okolnostima pojedinačnog slučaja (na primjer, trajanje, odredište i svrha putovanja) ovisi smatra li se uopće to privremeno odvođenje bitnim pitanjem.

Posljednji put ažurirano: 05/06/2023

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Poljska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Roditeljsku skrb zajednički ostvaruju oba roditelja. To proizlazi iz članka 97. stavka 2. poljskog Zakonika o obitelji i skrbništvu (*kodeks rodzinny i opiekuńczy*), u skladu s kojim roditelji zajednički donose odluke o bitnim pitanjima koja se odnose na dijete, a ako ne postignu sporazum, o tim pitanjima odlučuje sud nadležan za skrbništvo (*sąd opiekuńczy*). Svaki roditelj odlučuje samostalno te se ne mora savjetovati s drugim roditeljem i dobiti njegovu suglasnost samo kad je riječ o manje važnim pitanjima koja se odnose na dijete. U poljskoj sudskoj praksi odvođenje djeteta u inozemstvo, trajno ili privremeno, čak i za praznike, smatra se bitnim pitanjem.

U skladu s člankom 97. stavkom 2. Zakonika o obitelji i skrbništvu roditelj može odvesti dijete u inozemstvo bez suglasnosti drugog roditelja samo u sljedećim slučajevima:

Odlukom poljskog suda drugom roditelju oduzeta je roditeljska skrb nad djetetom (članak 111. Zakonika o obitelji i skrbništvu).

Odlukom poljskog suda drugom roditelju privremeno je oduzeta roditeljska skrb nad djetetom (članak 110. Zakonika o obitelji i skrbništvu).

Drugi roditelj ima ograničenu roditeljsku skrb nad djetetom (članak 109. Zakonika o obitelji i skrbništvu). Sud odlučuje o tome kako će se roditeljska skrb ograničiti primjenom mjere kojom će se najbolje zaštititi dobrobit djeteta. Konkretno, roditelju kojem je roditeljska skrb ograničena može se oduzeti pravo suodlučivanja o bitnim pitanjima koja se odnose na dijete ili o nekim od tih pitanja. Ako je takvom presudom roditelju oduzeto pravo suodlučivanja o uobičajenom boravištu djeteta, on se neće moći protiviti promjeni uobičajenog boravišta djeteta u Poljskoj u uobičajeno boravište u inozemstvu.

Ako se prava i obveze roditelja u odnosu na dijete mogu promijeniti na temelju presude koja je donesena u postupku za razvod braka (članak 58. stavci 1. i 1. a Zakonika o obitelji i skrbništvu), za poništaj braka (članak 58. stavak 1. u vezi s člankom 21. Zakonika o obitelji i skrbništvu) i za rastavu braka (članak 61.3. stavak 1. Zakonika o obitelji i skrbništvu). To se primjenjuje i na odluke donesene u postupku za utvrđivanje očinstva (članak 93. stavak 2. Zakonika o obitelji i skrbništvu), u postupku za izmjenu presude o roditeljskoj skrbi i načinu izvršavanja te skrbi koja je donesena u postupku za razvod, rastavu, poništaj braka ili utvrđivanje očinstva ili majčinstva (članak 106. Zakonika o obitelji i skrbništvu) i u postupku za povjeravanje izvršavanja roditeljske skrbi jednom od roditelja ako oni ne žive zajedno (članak 107. stavci 1. i 2. Zakonika o obitelji i skrbništvu). Konkretno, sud u takvim slučajevima može povjeriti izvršavanje roditeljske skrbi jednom od roditelja, a prava drugog roditelja ograničiti na konkretne obveze i prava u odnosu na dijete. Ako sud nadležan za razvod braka povjeri izvršavanje roditeljske skrbi jednom od roditelja i ograniči roditeljsku skrb drugog roditelja, tada, iako se takvom presudom drugom roditelju ne oduzima roditeljska skrb nad djetetom, taj roditelj može izvršavati svoja prava i obveze samo u mjeri u kojoj mu sud to dopusti. Ako sud drugom roditelju ne dodijeli pravo suodlučivanja o boravištu djeteta, tada, u načelu, roditelj kojem je povjereno izvršavanje roditeljske skrbi sam odlučuje o tom boravištu (međutim, vidjeti točku 2.)

Presudom stranog suda koja je priznata u Poljskoj drugom roditelju oduzeto je pravo suodlučivanja o promjenama boravišta djeteta.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Suglasnost drugog roditelja potrebna je u svim slučajevima koji nisu navedeni u prethodnoj točki, odnosno u situacijama u kojima roditelj ima potpunu roditeljsku skrb ili mu je roditeljska skrb ograničena, ali mu nije oduzeto pravo suodlučivanja o boravištu djeteta. Poljska sudska praksa ide još i dalje u tom pogledu. Kako je Vrhovni sud (*Sąd Najwyższy*) objasnio u svojoj odluci od 10. studenoga 1971. u predmetu III CZP 69/71, „za trajni odlazak maloljetnika u inozemstvo s jednim od roditelja kojem je povjereno izvršavanje roditeljske skrbi u postupku razvoda braka potrebna je suglasnost suda koji rješava pitanja

koja se odnose na skrbništvo ako drugi roditelj, kojem je dodijeljeno pravo nadzora nad odgojem djeteta, nije dostavio izjavu o suglasnosti za odlazak djeteta u inozemstvo". Stoga, s obzirom na citiranu odluku, ako sud drugom roditelju, na primjer u postupku razvoda braka, nije dodijelio pravo suodlučivanja o uobičajenom boravištu djeteta, taj roditelj može tražiti predaju djeteta ako ne bi mogao ostvarivati svoje pravo na kontakt s njime. U svojoj odluci od 6. ožujka 1985. u predmetu III CRN 19/85 Vrhovni sud presudio je da „s obzirom na to da se odlazak djeteta u inozemstvo na praznike smatra bitnim pitanjem, potreban je sporazum obaju roditelja koji izvršavaju roditeljsku skrb ili, ako takvog sporazuma nema, odluka suda koji rješava pitanja koja se odnose na skrbništvo".

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

U takvim se slučajevima sudu nadležnom za skrbništvo u Poljskoj mora podnijeti zahtjev za davanje zamjenske suglasnosti za odlazak djeteta u inozemstvo. Zahtjeve za takvu suglasnost mogu podnijeti roditelji kojima nije oduzeta roditeljska skrb ili čija roditeljska skrb nije privremeno oduzeta. Zahtjeve mogu podnositi sami podnositelji: u takvim slučajevima na temelju poljskog prava ne zahtijeva se da stranke pred sudom zastupa odvjetnik. Stvarno nadležan sud za razmatranje tih zahtjeva jest okružni sud (*sąd rejonowy*) (odjel za obitelj i maloljetnike) kao prvostupanjski sud, a mjesno je nadležan sud u mjestu u kojem dijete ima boravište ili boravi.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Kako je prethodno navedeno, za kratkotrajno odvođenje djeteta u inozemstvo potrebna je suglasnost drugog roditelja.

U Poljskoj se ne upotrebljavaju obrasci suglasnosti za odvođenje djeteta u inozemstvo (trajno ili privremeno). Suglasnost se stoga može dati u bilo kojem obliku. Međutim, preporučuje se da se pribavi suglasnost u pisanom obliku, koja bi mogla poslužiti kao dokaz u bilo kojem postupku za predaju djeteta na temelju Haške konvencije iz 1980. U pripremi takve suglasnosti mogla bi biti korisna pomoć poljskog odvjetnika, pravnog savjetnika ili javnog bilježnika.

Posljednji put ažurirano: 29/12/2023

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Izvorna jezična inačica ove stranice nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Portugal

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Oba su roditelja odgovorna za rješavanje pitanja od posebne važnosti (članci 1901., 1902., 1911. i 1912. Građanskog zakonika (*Código Civil*)).

Kad se roditelji rastanu (razvod ili rastava), oboje su i dalje odgovorni za pitanja od posebne važnosti (članak 1906. stavak 1. Građanskog zakonika), osim ako sud na temelju obrazložene odluke odluči da bi odgovornost trebao izvršavati samo jedan roditelj ili kad se smatra da zajedničko izvršavanje odgovornosti nije u najboljem interesu djeteta (članak 1906. stavak 2. Građanskog zakonika).

Ne postoji posebna definicija pojma „pitanja od posebne važnosti”. Riječ je o ograničenom rasponu aspekata u životu djeteta ili o ozbiljnim i neuobičajenim egzistencijalnim pitanjima koja se odnose na temeljna prava djeteta.

Jedno je od tih pitanja odabir mjesta koje će biti središte djetetova života, odnosno odabir mjesta na kojem će dijete živjeti. Oba su roditelja odgovorna za tu odluku. Ako se ne usuglase oko tog pitanja, djetetovo mjesto boravišta odredit će sud (članak 1906. stavak 5. Građanskog zakonika).

Stoga, jedan roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja samo kad ima isključivu roditeljsku odgovornost ili ako je sud odredio ili izmijenio djetetovo mjesto boravišta, čime je dopustio njegovo odvođenje u drugu državu.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Suglasnost je potrebna kad god oba roditelja izvršavaju odgovornost, što je trenutno opće pravilo na temelju članka 1906. stavka 1. Građanskog zakonika.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako jedan od roditelja ne da suglasnost za odvođenje djeteta u drugu državu, a oba roditelja izvršavaju odgovornost, dijete se u drugu državu može odvesti samo na temelju sudske odluke (članak 1906. stavak 5. Građanskog zakonika).

U tom slučaju postupak se mora pokrenuti pred sudom ili odjelom suda mjesno nadležnim u stvarima koje se odnose na obitelj i maloljetnike (vidjeti članke od 122. do 125. Zakona br. 62/2013 o organizaciji pravosudnog sustava). Postupak će biti u obliku utvrđenom u pravilima o postupku građanskog skrbništva odobrenima u Zakonu br. 141/2015 (vidjeti članke 3., 9. i 67. tog zakona).

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

U pravnoj teoriji i sudskoj praksi privremeno odvođenje za praznike ili odmor ne smatraju se posebno važnim pitanjem ako za odvođenje nisu potrebne promjene mjesta u kojem je središte djetetova života. Iznimke uključuju odvođenje u zemlje zahvaćene oružanim sukobima, zemlje koje su posebno nesigurne ili zemlje pogođene pandemijom, čime bi se ugrozilo zdravlje i sigurnost djeteta.

Međutim, privremeno odvođenje radi zdravstvene skrbi smatra se pitanjem od posebne važnosti za koje je potrebna suglasnost obaju roditelja, ovisno o tome o kojoj je konkretnoj zdravstvenoj skrbi riječ i posljedicama koje bi ta skrb mogla imati za temeljna prava djeteta. Ona može uključivati ozbiljno liječenje (kemoterapiju, eksperimentalne terapije) ili potrebu da netko bude u pratnji djeteta jer ono ne razumije jezik medicinskog osoblja ili je medicinskom osoblju teško ili nemoguće od djeteta dobiti točne informacije o simptomima te im je stoga potreban prijevod.

Ako je radi pružanja zdravstvene skrbi od takve važnosti potrebno privremeno odvesti dijete, a oba roditelja pristaju na liječenje, ta suglasnost obuhvaća i odvođenje djeteta.

Obrasci

Služba za strance i granice (SEF) ima standardne obrasce za odvođenje maloljetnika.

Ti su obrasci dostupni na [sljedećim poveznicama](#).

Mjerodavno zakonodavstvo

 [Pravila o postupku građanskog skrbništva](#)

 [Građanski zakonik](#)

 [Zakon o organizaciji pravosudnog sustava](#)

Napomena:

Informacije iz ovog informativnog članka nisu obvezujuće za kontaktnu točku Europske pravosudne mreže u građanskim stvarima, sudove, druge subjekte ni tijela. Iako se ovdje navedene informacije redovito ažuriraju, uvijek je potrebno konzultirati pravne tekstove koji su na snazi te imati na umu da se tumačenje sudske prakse s vremenom može promijeniti.

Posljednji put ažurirano: 08/03/2022

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Rumunjska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

U skladu s člankom 30. stavkom 1. točkom (c) Zakona br. 248/2005 o režimu slobodnog kretanja rumunjskih državljana u inozemstvu, dijete koje je maloljetnik i nositelj vlastite putne isprave ili prema potrebi osobne iskaznice, jednostavne osobne iskaznice ili elektroničke osobne iskaznice te koje putuje u inozemstvo zajedno s jednim roditeljem može napustiti državno područje Rumunjske bez potrebe za izjavom o suglasnosti drugog roditelja, pod uvjetom da roditelj u čijoj je dijete pratnji predoči dokaz da mu je dijete povjereno na temelju pravomoćne i neopozive sudske presude ili da ima isključivu roditeljsku skrb na temelju pravomoćne i/ili neopozive sudske presude, kad je riječ o postupcima pokrenutima 15. veljače 2013.

Izjavu o suglasnosti nije potrebno predočiti ni ako je drugi roditelj lišen prava na roditeljsku skrb ili je, ovisno o slučaju, u skladu sa zakonom proglašen nestalim ako roditelj u čijoj je dijete pratnji predoči dokaz o toj činjenici.

Isto tako, u skladu s člankom 30. stavkom 6. prvom alinejom Zakona br. 248/2005, izjava o suglasnosti drugog roditelja, obaju roditelja ili, ovisno o slučaju, roditelja kojemu je povjeren maloljetnik, roditelja koji ima isključivu roditeljsku skrb, nadživjelog roditelja ili njegova pravnog zastupnika za odlazak djeteta iz Rumunjske nije potrebna kada rumunjski maloljetnik s domicilom ili boravištem u zemlji odredišta putuje u pratnji, kako je utvrđeno Zakonom br. 248/2005.

Granična policija dopustit će izlazak iz Rumunjske maloljetnicima koji su u pratnji ako roditelj u čijoj je dijete pratnji opravda potrebu za putovanjem u inozemstvo činjenicom da maloljetno dijete treba ići na liječenje koje nije dostupno u Rumunjskoj, a bez kojeg je život ili zdravlje tog maloljetnika ozbiljno ugroženo te ako predoči dokaze u tom pogledu, koje su izdala ili ovjerila rumunjska zdravstvena tijela i u kojima je navedeno razdoblje i jedna država ili više njih u kojima će se liječenje obaviti, čak i ako suglasnost nisu dala oba roditelja, drugi roditelj, preživjeli roditelj ili pravni zastupnik. Slično tome, granična policija dopustit će izlazak iz Rumunjske maloljetnicima koji su u pratnji ako roditelj u čijoj je dijete pratnji dokaže da dijete putuje radi školovanja ili službenih natjecanja predloženjem odgovarajućih dokumenata u kojima je navedeno razdoblje i jedna država ili više njih u kojima će se odvijati školovanje ili održati natjecanja, čak i ako je suglasnost dao samo jedan roditelj.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Suglasnost drugog roditelja potrebna je za odvođenje djeteta u drugu državu članicu ako oba roditelja imaju zajedničku roditeljsku skrb.

Stoga roditelji imaju zajedničku i jednaku roditeljsku skrb, bez obzira na to jesu li bili u braku kad je dijete rođeno (članak 503. stavak 1. Građanskog zakonika).

U slučaju razvoda braka, roditelji imaju zajedničku roditeljsku skrb, osim ako sud odluči drukčije. Ako postoje opravdani razlozi te uzimajući u obzir najbolje interese djeteta, sud može odlučiti da bi roditeljsku skrb trebao imati samo jedan roditelj (članak 397. i članak 398. stavak 1. Građanskog zakonika).

U skladu s člankom 30. stavkom 1. točkom (b) Zakona br. 248/2005, kako bi se rumunjski maloljetnik izveo iz zemlje, roditelj koji ga prati mora graničnoj policiji dostaviti izjavu o suglasnosti drugog roditelja za putovanje u inozemstvo u trajanju od najviše tri godine od datuma njezina sastavljanja.

Izjavu mora ovjeriti javni bilježnik u Rumunjskoj, a u inozemstvu rumunjske diplomatske misije ili konzularni uredi. Alternativno, ako je podnesena stranim tijelima, izjava mora ispunjavati uvjete za supralegalizaciju utvrđenu zakonom ili imati zahtjev za apostil u skladu s Konvencijom o ukidanju zahtjeva legalizacije stranih službenih isprava, donesenom u Haagu 5. listopada 1961., osim dokumenata koji potječu iz države s kojom je Rumunjska sklopila ugovore, konvencije ili sporazume koji se odnose na pravnu pomoć u građanskim ili obiteljskim stvarima, kojima se predviđa izuzeće od supralegalizacije. Izjava se mora izdati strankama u dva primjerka, od kojih jedan zadržava osoba u čijoj je dijete pratnji, a drugi se prilaže uz putovnicu maloljetnika.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Kad god među roditeljima nastanu nesporazumi u pogledu ostvarivanja njihovih prava ili izvršavanja njihovih roditeljskih dužnosti, obiteljski sud presuđuje u najboljem interesu djeteta, nakon što je saslušao roditelje i uzeo u obzir izvješće o psihosocijalnom vještačenju (članak 486. Građanskog zakonika). Stoga se suglasnost drugog roditelja za putovanje djeteta u inozemstvo može zamijeniti presudom suda.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Suglasnost drugog roditelja potrebna je ako je svrha putovanja u inozemstvo s djetetom promjena djetetova boravišta, osim ako roditelj koji se želi preseliti ima isključivu roditeljsku skrb.

Stoga je Građanskim zakonikom predviđeno da se, u slučaju utjecaja na ostvarivanje roditeljske skrbi ili roditeljskih prava, promjena djetetova boravišta, zajedno s roditeljem s kojim živi, može izvršiti samo uz prethodnu suglasnost drugog roditelja. Obiteljski sud odlučuje postoji li spor između roditelja (članak 497. Građanskog zakonika).

Zakonom br. 248/2005 ne pravi se razlika između privremenog i trajnog odlaska u inozemstvo.

U skladu s člankom 34. Odluke Vlade br. 94/2006 o odobrenju provedbenih pravila za Zakon br. 248/2005, obrazac izjava potrebnih za odlazak maloljetnika iz zemlje utvrđuje se odredbom glavnog inspektora Općeg inspektorata granične policije.

Tekst Zakona br. 248/2005 dostupan je [ovdje](#).

Relevantne datoteke

[Predložak obrasca izjave o suglasnosti jednog roditelja kojom se maloljetnom djetetu dopušta da napusti državu u pratnji drugog roditelja](#) (100 Kb)

[Predložak obrasca izjave o suglasnosti roditelja kojom se maloljetnom djetetu dopušta da napusti državu u pratnji druge odrasle osobe](#) (194 Kb)

Posljednji put ažurirano: 14/12/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Slovenija

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Roditelj može dijete zakonito preseliti u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja kada je tom roditelju oduzeta roditeljska skrb ili je lišen poslovne sposobnosti. Kada je jednom roditelju oduzeta roditeljska skrb ili je lišen poslovne sposobnosti, roditeljska prava ima isključivo drugi roditelj (članak 115. Zakona o braku i obiteljskim odnosima /Zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih).

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Za preseljenje djeteta u drugu državu uvijek je potrebna suglasnost drugog roditelja, osim u slučajevima kada jedan roditelj ima isključivo pravo na roditeljsku skrb.

U skladu sa Zakonom o braku i obiteljskim odnosima, pravo na roditeljsku skrb zajednički ostvaruju otac i majka (članak 4. stavak 3.).

Roditelji ostvaruju svoje pravo na roditeljsku skrb u skladu s interesima djeteta (članak 113. stavak 1. Zakona o braku i obiteljskim odnosima). Ostvarivanje prava na roditeljsku skrb uključuje odlučivanje o državi u kojoj će dijete živjeti.

Kada roditelji ne žive zajedno i nisu oboje zaduženi za skrb o djetetu i odgoj djeteta, oni o pitanjima koja imaju značajni utjecaj na razvoj djeteta odlučuju zajedno na temelju obostrane suglasnosti, u skladu s interesima djeteta (članak 113. stavak 2. Zakona o braku i obiteljskim odnosima). Ta pitanja obuhvaćaju preseljenje djeteta u drugu državu.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako roditelji ne uspiju sami postići dogovor o ostvarivanju prava na roditeljsku skrb, u tome će im pomoći centar za socijalnu skrb. Centar za socijalnu skrb također pomaže roditeljima da postignu dogovor kada se ne mogu usuglasiti oko pitanja koja su od velike važnosti za razvoj djeteta i kada ne žive zajedno, odnosno nisu oboje zaduženi za skrb o djetetu i odgoj djeteta.

Ako se, čak niti uz pomoć centra za socijalnu skrb, roditelji ne uspiju dogovoriti o pitanjima koja imaju značajan utjecaj na razvoj djeteta, sud odlučuje o tome pitanju u izvanparničnom postupku na zahtjev jednog ili oba roditelja. Prijedlog mora biti popraćen dokazom nadležnog centra za socijalnu skrb da su roditelji pokušali postići dogovor o ostvarivanju prava na roditeljsku skrb uz njegovu pomoć. Prije nego što donese presudu, sud mora od centra za socijalnu skrb zatražiti mišljenje o interesima djeteta. Sud također uzima u obzir mišljenje djeteta ako ga je izrazilo samo dijete ili osoba kojem dijete vjeruje i koju je samo dijete izabralo i pod uvjetom da dijete može razumjeti njegovo značenje i posljedice.

To je propisano u članku 113. Zakona o braku i obiteljskim odnosima.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Ako se pitanje značajnog utjecaja na razvoj djeteta pojavi u odnosu na privremeno preseljenje djeteta, primjenjuju se ista pravila kao i na preseljenje tijekom dužeg razdoblja.

Posljednji put ažurirano: 05/03/2018

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Slovačka

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Ako je riječ samo o kratkotrajnom boravku radi npr. kratkotrajnog školovanja, posjete rođacima, sudjelovanja u kampu ili o kratkotrajnom boravku tijekom praznika itd. Važno je da se ni dijete ni roditelj ne namjeravaju trajno nastaniti u drugoj državi.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Ako je riječ o trajnom preseljenju u inozemstvo.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Nužno je obratiti se sudu nadležnom za skrbništvo (*poručenský súd*), koji će odlučiti o tom važnom pitanju roditeljske odgovornosti. Točnije, sud može dati suglasnost za trajno preseljenje djeteta u inozemstvo.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Vidjeti prethodno navedeno. Takvi obrasci ne postoje.

Posljednji put ažurirano: 22/04/2022

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Finska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Djetetovi skrbnici i donošenje odluka koje se odnose na dijete uređeni su Zakonom o skrbništvu nad djetetom i pravu na kontakt (*laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta*) (361/1983).

Ako samo jedan roditelj ima skrbništvo nad djetetom, taj roditelj odlučuje o pitanjima koja se odnose na dijete, uključujući o tome gdje dijete živi, te stoga u biti može odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja.

Ako roditelji imaju zajedničko skrbništvo nad djetetom, zajedno su odgovorni za dužnosti koje su dio roditeljske skrbi, a odluke o djetetu donose zajedno.

Ako roditelji imaju zajedničko skrbništvo nad djetetom, sud može odlučiti o raspodjeli odgovornosti među njima. Drugim riječima, može donijeti odluku kojom ovlast za donošenje odluka u pogledu konkretnih dužnosti iz područja roditeljske skrbi dodjeljuje samo jednom roditelju. Sud u odluci o skrbništvu može naložiti da samo jedan od roditelja može odlučiti o tome gdje dijete živi.

Ako je sud u svojoj odluci naložio da samo jedan skrbnik može izvršavati ovlast odlučivanja o tome gdje dijete živi, taj skrbnik može odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Ako roditelji imaju zajedničko skrbništvo nad djetetom, u načelu ni jedan roditelj ne može odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja.

Vidjeti i odgovor na prethodno pitanje.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako jedan roditelj ne da suglasnost za odvođenje djeteta u drugu državu, odluku može donijeti sud.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

U Finskoj ne postoje posebna pravila o privremenom odvođenju, npr. za praznike, ni obrasci koji se upotrebljavaju za davanje suglasnosti.

Odluka suda o pravu na kontakt s djetetom može sadržavati odredbe o tome može li roditelj putovati u inozemstvo s djetetom tijekom takvog kontakta.

Posljednji put ažurirano: 19/04/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Švedska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Ako dijete ima dva skrbnika, oni moraju zajednički donositi odluku o pitanjima u vezi s djetetom, uključujući kratka putovanja u inozemstvo i trajno preseljenje. Ako dijete živi samo s jednim od dvaju skrbnika, međutim, smatra se da roditelj s kojim dijete živi ima pravo odlučiti gdje će dijete živjeti u slobodno vrijeme, uključujući kratke posjete u inozemstvo, ako to ne utječe na pravo djeteta na kontakte s drugim skrbnikom.

Roditelj koji je jedini skrbnik ima pravo voditi dijete sa sobom na putovanja u inozemstvo ili se trajno preseliti s djetetom u inozemstvo, bez pristanka drugog roditelja. Međutim, ako dijete ima pravo na kontakte s drugim roditeljem, roditelj koji je djetetov skrbnik mora o tome voditi računa. Drugi roditelj, s kojim dijete ima pravo na kontakt, može zatražiti izvršenje odluke o kontaktu u djetetovoj novoj državi prebivališta, ako je to moguće prema propisima nove države prebivališta. Taj drugi roditelj može također zatražiti pristup u skladu s Haaškom konvencijom iz 1980., ako se ta Konvencija primjenjuje u državi u kojoj dijete živi. Ako isključivi skrbnik ne poštuje odluku o pristupu i stoga ne ispuni potrebu djeteta za bliskim i dobrim kontaktom s oba roditelja, to će obično utjecati na odluku švedskog suda o skrbništvu u slučaju kasnijih pravnih sporova. Roditelji imaju zajedničku odgovornost osigurati funkcioniranje tog pristupa.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Iz odgovora na 1. pitanje očito je da roditelji koji imaju zajedničko skrbništvo mogu zajednički odlučivati o pitanjima u vezi s djetetom, uključujući o boravku u inozemstvu. Također se može zaključiti iz odgovora na 1. pitanje da, čak i ako skrbništvo ima samo jedan roditelj, u određenim situacijama taj skrbnik mora prilagoditi kratke ili trajne boravke u inozemstvu djetetu, u skladu s njegovim pravom na kontakt s drugim roditeljem. Nezakonito udaljšavanje djeteta može predstavljati kazneno djelo u skladu sa švedskim pravom.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako skrbnik ima zajedničko skrbništvo nad djetetom s drugim roditeljem, taj skrbnik može u određenim situacijama sam donijeti odluku u vezi sa skrbništvom nad tim djetetom. Ta mogućnost postoji pod uvjetom da drugi skrbnik zbog odsutnosti, bolesti ili drugog razloga ne može biti uključen u donošenje odluka koje nije moguće jednostavno odgoditi. Na taj se način ne mogu donositi odluke od ključne važnosti za budućnost djeteta, osim ako je to u njegovom najboljem interesu. Odbor za socijalnu skrb lokalnog nadležnog tijela može odlučiti o psihijatrijskom ili psihološkom liječenju, čak i ako na to pristane samo jedan skrbnik, ako je to nužno u najboljem interesu djeteta.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Iste se odredbe primjenjuju na roditelja koji ima isključivo skrbništvo. Ako dijete živi samo s jednim od dvaju skrbnika, smatra se da roditelj s kojim dijete živi ima pravo odlučiti gdje će dijete živjeti u slobodno vrijeme, uključujući kratke posjete u inozemstvo (vidi odgovor na 1. pitanje). Skrbnik koji dijeli skrbništvo nad djetetom s drugim roditeljem može, također, bez pristanka drugog roditelja i na temelju odluke odbora za socijalnu skrb lokalnog nadležnog tijela, dijete odvesti u inozemstvo radi psihijatrijskog ili psihološkog liječenja (vidi odgovor na 3. pitanje).

Posljednji put ažurirano: 04/07/2017

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Engleska i Wales

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

U zakonodavstvu Engleske i Walesa predviđena je mogućnost zakonitog odvođenja djeteta iz Ujedinjene Kraljevine. Rješenje o dogovoru u pogledu djeteta sudsko je rješenje u kojem se utvrđuje s kim bi dijete trebalo živjeti ili provoditi vrijeme. Člankom 13. stavkom 2. [Zakona o djeci iz 1989.](#) propisano je da osoba koja ima rješenje o dogovoru u pogledu djeteta (koji je zamijenio rješenja o boravištu djeteta i kontaktu s djetetom) može to dijete odvesti iz Ujedinjene Kraljevine na razdoblje kraće od jednog mjeseca (na primjer, na odmor).

To je u skladu s člankom 1. stavkom 4. [Zakona o otmici djece iz 1984.](#), kojim je predviđeno da osoba nije počinila kazneno djelo time što je odvela dijete iz Ujedinjene Kraljevine ili mu omogućila odlazak ako je riječ o osobi koja ima rješenje o dogovoru u pogledu djeteta koje je na snazi i ako je riječ o razdoblju kraćem od jednog mjeseca.

Ako nije na snazi rješenje o dogovoru u pogledu djeteta roditelj koji ima isključivu roditeljsku odgovornost može zakonito odvesti dijete iz Ujedinjene Kraljevine bez dopuštenja drugog roditelja. Međutim, drugi roditelj koji nema roditeljsku odgovornost može spriječiti odvođenje djeteta iz Engleske i Walesa tako što će se obratiti sudovima u svrhu izdavanja rješenja za zabranu određenih radnji. Od sudova može zatražiti i sudsko rješenje koje se odnosi na roditeljsku odgovornost. Pojam „roditeljska odgovornost” definiran je u članku 3. stavku 1. Zakona o djeci iz 1989.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Člankom 13. Zakona o djeci iz 1989. propisano je da ako je na snazi rješenje o dogovoru u pogledu djeteta, nitko ne može odvesti to dijete iz Ujedinjene Kraljevine bez pisane suglasnosti svake osobe koja ima roditeljsku odgovornost u odnosu na to dijete ili bez dopuštenja suda.

Osim toga, člankom 1. Zakona o otmici djece iz 1984. propisano je da je roditelj (i određene druge osobe, među ostalim osoba koja je skrbnik djeteta, osoba kojoj su dodijeljena prava u okviru rješenja o dogovoru u pogledu djeteta koje je na snazi ili osoba s kojom dijete živi) počinio kazneno djelo (otmica djeteta) ako odvede dijete iz Ujedinjene Kraljevine ili mu omogućiti odlazak bez odgovarajuće suglasnosti (odnosno suglasnosti djetetove majke i djetetova oca ako ima roditeljsku odgovornost, ili suglasnosti određenih prethodno navedenih osoba).

Ako nije izdano rješenje o dogovoru u pogledu djeteta, a više osoba izvršava roditeljsku odgovornost u odnosu na dijete, nijedna osoba koja ima roditeljsku odgovornost u odnosu na to dijete ne smije ga odvesti iz Ujedinjene Kraljevine bez suglasnosti drugih nositelja roditeljske odgovornosti ili dopuštenja suda.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Roditelj koji ima rješenje o dogovoru u pogledu djeteta i koji želi trajno odvesti dijete iz Ujedinjene Kraljevine može se zakonito preseliti s djetetom bez posredovanja suda ako ima pisanu suglasnost drugog roditelja s roditeljskom odgovornošću ili bilo koje druge osobe s roditeljskom odgovornošću. Ako ne dobije suglasnost, morat će podnijeti zahtjev sudu u svrhu dobivanja dopuštenja za trajno odvođenje djeteta iz Engleske i Walesa (članak 13. stavak 1. Zakona o djeci iz 1989.).

Ako nije izdano rješenje o dogovoru u pogledu djeteta, osoba koja ima roditeljsku odgovornost i koja želi trajno odvesti dijete iz Ujedinjene Kraljevine mora od suda zatražiti dopuštenje ako bilo koja osoba s roditeljskom odgovornošću u odnosu na to dijete odbije dati suglasnost.

U Engleskoj i Walesu glavni i odlučujući čimbenik koji se uzima u obzir u slučaju preseljenja u inozemstvo uvijek će biti dobrobit djeteta. Suci obiteljskih sudova uzet će u obzir sve informacije koje su im dostupne u svakom predmetu prije donošenja neovisne presude. Prije svega će nastojati donositi odluke koje su u najboljem interesu djeteta. Dobrobit djeteta uvijek će biti najvažniji kriterij suda pri rješavanju takvih predmeta. Zakonom o djeci iz 1989. predviđena je zakonska zaštita dobrobiti djece pri preseljenju iz Engleske i Walesa.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

U odgovoru na prethodno pitanje 1. navedene su odredbe o zakonitom odvođenju djeteta iz Ujedinjene Kraljevine na razdoblje kraće od jednog mjeseca. Osoba koja ima rješenje o dogovoru u pogledu djeteta može odvesti dijete u inozemstvo na **razdoblje kraće od jednog mjeseca** i pritom joj nije potrebno dopuštenje drugog roditelja da dijete odvede na odmor.

Posljednji put ažurirano: 10/08/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Sjeverna Irska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

U pravu Sjeverne Irske predviđena je mogućnost zakonitog odvođenja djeteta iz Ujedinjene Kraljevine. U članku 13. stavku 1. [Uredbe o djeci \(Sjeverna Irska\) iz 1995.](#) propisuje se da osoba u čiju je korist izdano rješenje o boravištu djeteta može odvesti dijete iz Ujedinjene Kraljevine na razdoblje kraće od jednog mjeseca.

To je u skladu s člankom 3. stavkom 2.A [Uredbe o otmici djece \(Sjeverna Irska\) iz 1985.](#), kojim se predviđa da osoba nije počinila kazneno djelo time što je odvela dijete iz Ujedinjene Kraljevine ili mu omogućila odlazak ako je riječ o osobi kojoj su dodijeljena prava rješenjem o boravištu djeteta koje je na snazi i ako je riječ o razdoblju kraćem od jednog mjeseca (pod uvjetom da ne postoji rješenje kojim se zabranjuje odvođenje djeteta).

Ako ne postoji rješenje o boravištu koje je na snazi i majka ima isključivu roditeljsku odgovornost, ona može zakonito odvesti dijete iz Ujedinjene Kraljevine bez dopuštenja oca djeteta. Međutim, otac djeteta koji nema roditeljsku odgovornost može pokušati spriječiti odvođenje djeteta iz Sjeverne Irske tako što će se obratiti sudovima u svrhu izdavanja rješenja o zabrani određenih radnji. Otac djeteta može sudovima podnijeti zahtjev za izdavanje rješenja kojim se njemu dodjeljuje roditeljska odgovornost (pojam „roditeljska odgovornost” definiran je u članku 6. stavku 1. Uredbe o djeci (Sjeverna Irska) iz 1995.) ili rješenja o boravištu djeteta (ako sud izda rješenje o boravištu, mora ocu djeteta dodijeliti i roditeljsku odgovornost).

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Člankom 13. Uredbe o djeci (Sjeverna Irska) iz 1995. propisano je da ako je na snazi rješenje o boravištu djeteta, nitko ne može odvesti to dijete iz Ujedinjene Kraljevine na razdoblje dulje od jednog mjeseca bez pisane suglasnosti svake osobe koja ima roditeljsku odgovornost u odnosu na to dijete ili bez dopuštenja suda.

Osim toga, člankom 3. stavkom 1. Uredbe o otmici djece (Sjeverna Irska) iz 1985. propisano je da je osoba koja je povezana s djetetom počinila kazneno djelo (otmica djeteta) ako odvede dijete iz Ujedinjene Kraljevine ili mu omogući odlazak bez odgovarajuće suglasnosti.

Ako nije izdano rješenje o boravištu djeteta, a više osoba izvršava roditeljsku odgovornost u odnosu na dijete, nijedna osoba koja ima roditeljsku odgovornost u odnosu na to dijete ne smije ga odvesti iz Ujedinjene Kraljevine bez pristanka drugih nositelja roditeljske odgovornosti ili dopuštenja suda.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Roditelj u čiju je korist izdano rješenje o boravištu djeteta i koji želi trajno odvesti dijete iz Ujedinjene Kraljevine može se zakonito preseliti s djetetom bez posredovanja suda ako ima pisanu suglasnost drugog roditelja s roditeljskom odgovornošću ili bilo koje druge osobe s roditeljskom odgovornošću. Ako ne dobije suglasnost, morat će podnijeti zahtjev sudu u svrhu dobivanja dopuštenja za trajno odvođenje djeteta iz Sjeverne Irske (članak 13. stavak 1. Uredbe o djeci (Sjeverna Irska) iz 1995.).

U Ujedinjenoj Kraljevini glavni i odlučujući čimbenik koji se uzima u obzir u slučaju preseljenja u inozemstvo uvijek će biti dobrobit djeteta. Suci obiteljskih sudova u Sjevernoj Irskoj uzet će u obzir sve informacije koje su im dostupne u svakom predmetu prije donošenja neovisne presude. Prije svega će nastojati donositi odluke koje su u najboljem interesu djeteta.

Ako nije izdano rješenje o boravištu djeteta, osoba koja ima roditeljsku odgovornost i koja želi trajno odvesti dijete iz Ujedinjene Kraljevine uvijek bi trebala zatražiti suglasnost drugog roditelja ili dopuštenje suda da to učini. U protivnom se može podnijeti pritužba zbog otmice djeteta.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

U odgovoru na prethodno pitanje 1. navedene su odredbe o zakonitom odvođenju djeteta iz Ujedinjene Kraljevine na razdoblje kraće od jednog mjeseca. Osoba u čiju je korist izdano rješenje o boravištu djeteta može odvesti dijete u inozemstvo na **razdoblje kraće od jednog mjeseca** i pritom joj nije potrebno dopuštenje drugog roditelja da dijete odvede na odmor.

Posljednji put ažurirano: 10/08/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Škotska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Može to učiniti uz posebnu suglasnost škotskih sudova ili u okolnostima u kojima suglasnost drugog roditelja nije potrebna (vidjeti odgovor na pitanje 2. u nastavku).

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Suglasnost drugog roditelja potrebna je ako roditelj „trenutačno ima i ostvaruje” u odnosu na dijete jedno od sljedećih roditeljskih prava:

pravo na to da dijete živi s njim ili da na neki drugi način uredi pitanje boravišta djeteta

ako dijete ne živi s njim, pravo na to da redovito održava osobne odnose i izravan kontakt s djetetom.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Vidi odgovor na pitanje 1.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Da.

Posljednji put ažurirano: 09/08/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom - Gibraltarska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

U članku 30. Zakona o djeci iz 2009. propisano je da osoba u čiju je korist izdano rješenje o boravištu djeteta može odvesti dijete iz Gibraltara na razdoblje kraće od jednog mjeseca.

Ako nije na snazi rješenje o boravištu djeteta, roditelj koji ima isključivu roditeljsku odgovornost može zakonito odvesti dijete iz Gibraltara bez dopuštenja drugog roditelja. Međutim, drugi roditelj koji nema roditeljsku odgovornost može spriječiti odvođenje djeteta iz Gibraltara tako što će se obratiti sudu u svrhu izdavanja rješenja o zabrani određenih radnji.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Člankom 30. Zakona o djeci iz 2009. propisano je da ako je na snazi rješenje o boravištu djeteta, nitko ne može odvesti to dijete iz Gibraltara (na razdoblje dulje od jednog mjeseca) bez pisane suglasnosti svake osobe koja ima roditeljsku odgovornost u odnosu na to dijete ili bez dopuštenja suda.

Osim toga, člankom 184. Kaznenog zakona iz 2011. propisano je da je roditelj (i određene druge osobe, među ostalim osoba koja je skrbnik djeteta, osoba kojoj su dodijeljena prava rješenjem o boravištu djeteta koje je na snazi ili osoba koja ima skrbništvo nad djetetom) počinio kazneno djelo (otmica djeteta) ako odvede dijete iz Gibraltara ili mu omogući odlazak bez odgovarajuće suglasnosti (odnosno suglasnosti djetetove majke i djetetova oca ako ima roditeljsku odgovornost, ili suglasnosti određenih prethodno navedenih osoba).

Ako nije na snazi rješenje o boravištu djeteta, a više osoba izvršava roditeljsku odgovornost u odnosu na dijete, nijedna osoba koja ima roditeljsku odgovornost u odnosu na to dijete ne smije ga odvesti iz Gibraltara bez pristanka drugih nositelja roditeljske odgovornosti ili dopuštenja suda.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Roditelj u čiju je korist izdano rješenje o boravištu djeteta i koji želi trajno odvesti dijete iz Gibraltara može se zakonito preseliti s djetetom bez posredovanja suda ako ima pisanu suglasnost drugog roditelja s roditeljskom odgovornošću ili bilo koje druge osobe s roditeljskom odgovornošću. Ako ne dobije suglasnost, morat će podnijeti zahtjev sudu u svrhu dobivanja dopuštenja za trajno odvođenje djeteta iz Gibraltara (članak 30. Zakona o djeci iz 2009.).

Glavni i odlučujući čimbenik koji se uzima u obzir u slučaju preseljenja u inozemstvo uvijek će biti dobrobit djeteta. Suci će uzeti u obzir sve informacije koje su im dostupne u svakom predmetu prije donošenja neovisne presude. Prije svega će nastojati donositi odluke koje su u najboljem interesu djeteta.

Nadalje, ako nije izdano rješenje o boravištu djeteta, osoba koja ima roditeljsku odgovornost i koja želi trajno odvesti dijete iz Gibraltara mora od suda zatražiti dopuštenje ako bilo koja osoba s roditeljskom odgovornošću u odnosu na to dijete odbije dati suglasnost.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

U odgovoru na prethodno pitanje 1. navedene su odredbe o zakonitom odvođenju djeteta iz Gibraltara na razdoblje kraće od jednog mjeseca. Osoba u čiju je korist izdano rješenje o boravištu djeteta može odvesti dijete u inozemstvo na **razdoblje kraće od jednog mjeseca** i pritom joj nije potrebno dopuštenje drugog roditelja da dijete odvede na odmor.

Posljednji put ažurirano: 09/08/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.